

Žízeň

Tucson, Arizona USA

19. září, 1965

1 Dobrý večer, přátelé. Je to výsada být tady dnes večer. Je to podruhé, co tady mohu být v Grantway Assembly s mým drahým bratrem Mackem, a s celým tímto milým osazenstvem, a s křesťany, kteří přišli z různých církví. Bratr Lee Vayle a... Právě jsem se tu setkal s jedním bratrem, který... blízkým přítelem bratra F. F. Boswortha, a on ani nevěděl, že bratr Bosworth už odešel, aby se setkal s Pánem. Řekl jsem: „Cítím se, jako bych se setkal s Elizeem, který líval vodu na Eliášovy ruce, když měli...“ On byl v cizině a nevěděl o tom, že bratr Bosworth odešel na setkání s Pánem, ve věku osmdesáti čtyř let.

2 Chtěl bych teď pozdravit všechny lidi, kteří jsou dnes večer po celé zemi připojeni k telefonu, počínaje Kalifornií až po New York a Texas a různá jiná místa v tomto národě, od Maine po Kalifornii. Máme takový systém, který umožňuje připojení telefonů, který je velkým požehnáním.

A teď se díky našemu dobrému příteli, bratru Pearry Greenovi dozvídáme, že mají takové malé zařízení, které můžou připojit k vašemu televiznímu přijímači. A bude to nejen po telefonu, ale bude to také přenášeno přímo do vašich televizních přijímačů. A oni to teď právě zařizují.

3 Sestro Macková, jsem rád, že mohu vidět, že vypadáš dobře, a sedíš tu dnes večer za varhanami. A vidím tu mnohé z mých přátel, tam z jihu ze Sierra Vista, a bratra Borderse, nebo spíš bratra Robersona z Indiany a mnohé další. Chtěl bych říct lidem, kteří jsou dnes večer tam v modlitebně: vypadá to, jako by polovina z nich byla tady a... z modlitebny z Jeffersonville.

A mému příteli, který tam je, bratru Kuntzovi, ohledně té prosby ve věci nemoci, jak jsi telefonoval — modlím se za to, bratře Kuntzi. Jen měj víru. Nedělej si starosti. Bude to v pořádku.

A tam na jihu v Texasu — bratře Blaire, pokud dnes večer, můj bratře, posloucháš, zapamatuj si prostě toto: Ten Bůh, který tě vyvedl z nesnází poprvé, tě z toho může vyvést i podruhé. A my věříme, že Bůh ti to dá. A nepřijímej ohledně ničeho žádnou ďábelskou lež. Jen si zapamatuj, že Bůh je Bohem a že je... A On stále zůstává tímtež včera, dnes i navěky. A my Ho milujeme a věříme Mu a modlíme se za tebe. Všem našim přátelům v Kalifornii, a bratru Mercierovi a těm, kteří jsou tady v Arizoně a na mnoha jiných místech, ve Phoenixu, a bratru Williamsovi — všichni jste dnes večer telefonicky připojeni, všude kolem. Jsme opravdu vděční. A tam v Georgii... Jsme opravdu vděční za každého z vás. Pán vám žehnej.

4 Cítím se dnes večer v této znamenité církvi Sborů Božích tady v Grantway u bratra Macka, mého dobrého přítele, srdečně vítán. Bůh bratru Mackovi požehnal. Vzpomínám si, jak jednou v Kanadě, že on byl... Vracel jsem se v koňském sedle po stezce, daleko z pralesa. A Duch svatý ke mně promluvil, abych zastavil a modlil se za bratra Macka. On se v té době nacházel v naléhavé potřebě. A Pán ho uzdravil. A tak jsem za to tak vděčný, a i za to, že tady s ním mohu dnes večer být, abychom uctívali Pána v této znamenité pravdě.

Tady na pódiu za mnou sedí jeden muž, který mi řekl: „Tys mě asi nepoznal.“ Řekl: „Jednou jsi mě vzal stopem a...“ Nevím, bylo to někde v Bostonu nebo tam někde — v Detroitu — on stopoval.

A já jsem řekl: „No, obvykle se snažím pomáhat, pokud můžu, těm, kteří jsou v nouzi.“ A tak dnes večer jsme všichni v nouzi. A modlím se, aby nám Bůh dnes večer podal svou ruku pomoci, požehnání a milosti a slitování.

5 Mám tak trochu sklon k tomu, abych hovořil dlouho. Ale dnes večer se pokusím, abych to tak neudělal, protože právě telefonovali lidé z Ohia — paní Dauchová a tam ta skupina, bratr McKinney a bratr Brown a všichni, kteří jsou dnes večer připojeni z Ohia. A i vám posíláme pozdravy. V New Yorku je už velice pozdě, myslím si, že v New Yorku je teď už jedenáct nebo dvanáct hodin v noci. A ty sbory přišly a čekaly až do tohoto času na tuto bohoslužbu. Jsme vděční za tyto skvělé přátele všude kolem.

6 A teď, předtím, než si otevřeme Slovo, promluvíme na chvíli k jeho Autoru, zatímco skloníme své hlavy.

Drahý nebeský Otče, jsme... Naše srdce jsou přeplněna radostí kvůli tomu privilegii, že tu dnes večer můžeme být živí a společně shromáždění s Tvým lidem. S lidmi, ohledně kterých věříme, že s nimi budeme žít navěky. My už teď vlastníme věčný život, protože Ty jsi dal svého jediného Syna, aby každý, kdo v Něj uvěří, nezahynul, ale měl věčný život. A On nás na své pouti tady na zemi učil: „Kdo slyší má slova a věří tomu, který mě poslal, má život věčný, a neprijde na soud, ale přešel ze smrti do života,“ protože věříme jednorozenému Synu Božímu. Jak Ti děkujeme za tohoto velikého Spasitele. A dnes večer prosíme, aby nás tu společně Jeho vznešená přítomnost velice požehnala, když budeme číst z Jeho Slova a hovořit o něm. Ať to Duch svatý zanese do každého srdce po celém národě, Pane, všude, kde jsou lidé shromáždění.

Požehnej ostatní kazatele, kteří jsou za kazatelnou. Prosíme, Otče, abys požehnal tento sbor Grantway Assembly, jeho pastora, jeho manželku, jeho děti, diákonky, důvěrníky a celý zdejší výbor. Otče,

ať pracujeme společně pro království Boží, dokud je ještě dostatek světla, že můžeme vidět, kam spějeme. Protože se blíží hodina, kdy nikdo nebude moci pracovat. A, Otče, zatímco máme tuto výsadu, kéž... kéž bychom vykupovali čas, Pane. Kéž bychom... kéž by nám to bylo dáno. Uzdrav nemocné a postižené po celé zemi.

Ať je dnes večer přítomnost Boží pociťována v každé skulině a v každém koutě tohoto národa.

7 Uvědomujeme si, že soudy co nevidět udeří. Velké geologické zlomy se propadají, a tento národ se chvěje, zemětřesení na různých místech — historické události, o kterých jsme slyšeli z minulosti, o soudech v celé Bibli — a my vidíme, jak se to dnes znovu opakuje. Proroctví říká: „Jako bylo za dnů Noe, tak bude při příchodu Syna člověka. Jako bylo za dnů Lota, tak bude při příchodu Syna člověka.“ A my vidíme, jak se to teď děje. Lidská srdce selhávají, tíseň času a úzkost, která se zmocňuje národů. Bože, uvědomujeme si, že jsme v čase konce. Pomoz nám, Pane, abychom zanesli toto poselství do každé skuliny a každého kouta, ke každému dítěti, které jsi určil k životu. Vyslyš, Pane. Prosíme o to v Ježíšově jménu. Amen.

Ať Pán teď požehná čtení Jeho Slova.

8 Mnozí z vás rádi nahlíží do Bible, když kazatel čte, a já bych dnes večer rád přečetl tři verše ze Žalmů, ze žalmu 42, abychom prostě měli nějaký text. A mám tu poznamenána některá místa, na která bych se chtěl odvolávat, pokud to bude možné, když budeme v několika následujících minutách hovořit na toto téma. Žalm Davidův... David sepsal Žalmy. Zatímco listujete, mohl bych říci toto. Hodně lidí říká: „Jsou vůbec Žalmy inspirovány?“ Samozřejmě, že jsou. Ony jsou... Všechno, co je... co je v Bibli, je inspirováno. Ať jsou to dějiny, ať jsou to písně — cokoli to je, je to inspirováno. Ježíš řekl: „Copak jste nečetli, co David řekl v Žalmech?“ A pak si myslím, že Žalmy, jsou to samozřejmě písně. A jestliže jsou písně Bohem inspirovány, a já věřím, že jsou, a že jsou rovněž prorockými výroky, tak doufám, že se dočkám toho dne, když se vyplní tato píseň.

Bude setkání na povětrí,
v tom sladkém čase, jenž brzy nastane.
Setkám se tam s vámi
a pozdravím se tam s vámi,
v tom domě nad oblaky.

Takový zpěv jste nikdy neslyšeli,
ani žádné smrtelné ucho,
bude to slavné, říkám vám!
A sám Boží Syn bude tím vedoucím
v tom setkání na povětrí.

Ó, chci tam v té době být.

9 A teď žalm 42.

Jako laň dychtí po vodních tocích, tak má duše dychtí po tobě, ó Bože!

Má duše žízní po Bohu, po živém Bohu! Kdy předstoupím, abych se ukázal před Boží tváří?

Slzy jsou mi chlebem ve dne i v noci, když mi každý den říkají: Kde je ten tvůj Bůh?

Myslím si, že když David psal tento žalm, musel se nacházet v úzkosti. A obvykle je potřeba stav úzkosti, aby z člověka mohl dostat to nejlepší. Opravdu... Tehdy právě Bůh sestoupí dolů, aby... častokrát, když se postíme, abychom sami sebe dostali na takovou pozici, abychom sami sebe dali stranou z cesty. A myslím si, že když se David ocitl na takových místech, pak začal přemýšlet o Pánu, začal o těch věcech uvažovat.

Mnohokrát nás Bůh zatlačí do nějakého těsného kouta, odkud se musíme podívat vzhůru. Někdy se dokonce musíme dostat naznak do nemocnice nebo někam na lůžko, abychom mohli pohledět vzhůru a uvidět, odkud pocházejí ta velká Boží požehnání.

10 No, to slovo, o kterém chci dnes večer mluvit, o tom jednom slovu z Bible; nacházíme ho ve druhém verši: „žízeň“, slovo „žízeň“. Díval jsem se do slovníku. A když jsem tam toto slovo hledal, přemýšlel jsem o kázání, které jsem o tom jednou kázal: „Žízeň po životě.“ A vzal jsem námět také ze Žalmů, kde, mám za to, že David řekl: „Tvé zákony jsou pro mě vzácnější než život.“ Pak jsem si prohlížel a přemýšlel jsem o tom slovu „žízeň“, a tak jsem si to vyhledal ve slovníku, abych se podíval, jaký *to slovo* má význam. A tady je, co o tom říká Webster: je to bolestivá touha, bolestivá... když něco chceš tak moc, že se to pro tebe stává až bolestivé.

No, mít žízeň, to není nepřírozená věc. Žízeň je věc přirozená. Je to prostě něco, co nám Bůh dal,

abychom mohli... On nám dal tu touhu po něčem. Někdy... Bůh vám dal také takovou kontrolní věž, něco, co se nachází ve vašem nitru a co ty různé touhy řídí. A tato žízeň, tato kontrolní věž, která se nachází v lidském srdci, je něco, co Bůh člověku dal, aby ho varovalo ohledně tužeb, které jsou pro něj nutné.

11 Tedy, existují dva různé druhy žízní. Existuje žízeň fyzická a existuje také žízeň duchovní. Chtěl bych znovu přečíst, co řekl David: „Moje duše žízní po Bohu, po živém Bohu“; ne po něčem historickém nebo po něčem, co se stalo před několika lety nebo po nějakém vyprávění, které někdo vyprávěl — ale po živém Bohu, po Bohu, který je vždy přítomný. A jeho duše žíznila po tomto Bohu, ne po něčem historickém.

12 Tedy, shledáváme, že Bůh vám dává tuto kontrolní věž, aby vám mohl dát to, co potřebujete. Tedy, ta kontrolní věž ve vás, to je to, co vás usměřňuje. A ta žízeň se dostává do té kontrolní věže a sděluje vám, co potřebujete. Duchovně řečeno, ta kontrolní věž v těle a také v duši... existuje kontrolní věž v těle, která vám říká o potřebě, kterou máte ve vašem těle. A to vám je sděleno tím, že máte žízeň. A také existuje kontrolní věž ve vaší duši, která vám sděluje ty duchovní věci, které potřebujete, něco, co je ve vašem duchu. A vy díky tomu můžete poznat, jaký druh života vás ovládá. Když můžete sledovat, po čem toužíte, pak podle toho můžete poznat, jaký je ve vás druh toho něčeho, co vytváří tu touhu, kterou máte. Vidíte, existuje určitá věc, po které toužíte, a ona vám sděluje ve vaší duši, jaká ta touha je. A to podle povahy této žízně, kterou máte. Doufám, že tomu rozumíte.

13 Je tady jedna kontrolní věž duše a jedna těla. A každá věž je tím varovným signálem potřeb té druhé. Každá z nich volá po potřebě, po tom, po čem volá ten varovný signál. Ona posílá varovné vlny. Například tělo žízní po uspokojení touhy, která je v těle; a duch touží po věcech, které se nacházejí v duši, *duše* po tom touží. A mnohokrát jedna z těch věcí bojuje proti té druhé.

Zjišťujeme, že dnes to je velký problém, že příliš mnoho lidí se snaží žít uprostřed, mezi těmi dvěma touhami. Protože jedna z nich touží po věcech této země, a ta druhá touží po věcech nebeských.

14 Jak to popisuje Pavel v epištole k Římanům 7:21: „Když chci dělat dobro, zlo je nablízku.“ Když se snažíš — měli jste už někdy vy, křesťané, takovou zkušenost? — že když se snažíte udělat něco hodnotného, vyvíjíte nějaké úsilí, abyste udělali něco, co je dobré, tak zjišťujete, že na každém kroku se nachází ďábel, jen aby vás rozrušil. Všechno, co byste... Je v tom ale jedna dobrá věc, totiž... Chtěl bych říci toto, aby to mohli křesťané vědět: že když... Když začínáte něco dělat, a stále je tam něco, co se vám to snaží překazit, přesto to dělejte. Je to ďábel, který se tam nachází, který se vás snaží zadržet, abyste nedělali to, co je správné.

15 Často potkávám lidi, kteří mají sklon k tomu, že jsou trochu nervózní. Když zjišťují, že se snaží něco udělat a všechno jim v tom na obou stranách překáží, tak říkají: „Asi to nebyla vůle Páně,“ vidíte. Nedejte se ďáblem takto oklamat. Nejdřív musíte zjistit, jestli to je Boží vůle nebo ne. A pak, pokud chcete vědět, jestli to je Boží vůle, podívejte se do Bible. Existuje věc, která vás nasměruje správným způsobem, je to Slovo Boží. A pak, jestli vidíš, že to je pro tebe v Božím Slově, abys to dělal, jako například hledat křest Duchem svatým...

Častokrát narážím na lidi... a oni říkají: „No, hledal jsem Ducha svatého a nedokázal jsem Ho přijmout. Myslím, že pro mě to není. Pokaždé, když jdu na kolena, je mi zle. Když se začínám modlit... Když se postím, je mi zle. A když se snažím zůstat vzhůru celou noc, chce se mi tak spát, že se nemohu udržet na nohou.“ Zapamatujte si, to je ďábel, protože Bůh chce, abyste měli Ducha svatého. To je pro všechny, kteří to chtějí.

Mnohokrát shledáváte, když jste se ve shromáždění modlili za Božské uzdravení, že druhý den zjišťujete, o čemž není pochyb, že ďábel to udělá dvakrát horší, než to bylo den předtím, rozumíte. Zapamatujte si, to je prostě satan, který se vás snaží odvést od toho požehnání, které Bůh pro vás má, rozumíte. Neposlouchejte ho! Rozumíte, stále se protlačujte přímo kupředu.

16 Právě nedávno jsem s tím měl jistou zkušenost, když jsem byl na cestě do Afriky. Jestli jsem někdy prožíval čas, kdy na mě ďábel dělal nátlak, tak to bylo právě, když jsem měl teď naposledy jet do Afriky. A byly z toho jedny z nejskvělejších shromáždění a chvíli, jaké jsem kdykoliv někde v zámoří měl. Věřím, že jsem během toho krátkého času vykonal víc, kromě toho loveckého výletu, než jsem kdykoliv vykonal.

Vždycky jsem si myslel, že ty církve mě tam nechtějí. A přišel jsem na to... Mám dopis od někoho, že to bylo... ó, oni mě tam nechtěli, celé to sdružení; a přišel jsem na to, že to byl jeden člověk, který psal na papíru s hlavičkou jedné organizace, a *on* řekl: „My tě tu nechceme.“ On měl na mysli sebe a svoji rodinu, rozumíte. A pak, když jsem se tam dostal... Vidíte, prostě „my“, to byl on a jeho rodina. Ale to vůbec nebyli ti lidé. A tak teď je to pro mne velké otevřené misijní pole.

17 Vidíte, když Pavel řekl: „Když chci dělat dobře, nablízku je zlo...“

Ať jen dnes večer někde přijde k oltáři nějaký nově obrácený, třeba tady v této modlitebně, nebo někde jinde v tomto národě. A jen pamatujte na zítřek — matka bude rozzlobená více než kdykoliv

předtím, táta bude celý rozčilený, a všechny děti ve škole, a všechno ostatní se prostě nebude dařit, protože je to satan, který se snaží, abyste se otočili zpátky. On se vás snaží z té cesty svést. „Když chci dělat dobře, tak zlo je vždy nablízku.“

18 Tedy, podívejme se na tu žízeň, a podívejme se, jestli žízeň je skutečně přirozená věc. Měl jsem lidi, kteří mi říkali: „Ó, já jsem nikdy... myslím, že to je jenom pro některé lidi, kteří chtějí být křesťany.“ Ó, ne. To je omyl. To je skutečně něco, co je společné pro každou lidskou bytost. Je to skutečně pravda.

Když jsme přišli na začátku do této země, našli jsme tu indiány. A indiáni, i když to byli v té době pohani (uctívali slunce nebo něco takového), ale tak dlouho, dokud to jsou lidé, tak se v nich nachází něco, ta přirozená touha volající po Bohu, který se někde nachází.

19 V hlubokých džunglích, právě přednedávnm, tam hluboko, čtyři sta osmdesát mil daleko od nejbližší civilizace, se nachází malé městečko se třemi tisíci obyvatel, jmenuje se Beira, v Mozambiku; tam jsme se setkali s domorodci, kteří ještě... kteří nikdy neviděli bílého člověka. Setkal jsem se tam s domorodou dívkou (neměla na sobě žádné šaty — nikdo z nich na sobě v podstatě nemá žádné šaty) a ona seděla nahoře na stromě. A já jsem stopoval lva a tam byla... uslyšel jsem něco, co připomínalo lidský výkřik. Ta domorodá dívka tam seděla s vytřeštěnými očima a držela v náručí dítě. A to, čeho se tak vylekala — to je její jediná ochrana, vylézt před lvem nebo leopardem na strom nebo něco takového, nebo před nějakým jiným zvířetem — a ona uviděla mne a poznala, že to je lidská bytost, ale když se podívala a uviděla bílou osobu... Nikdy nikoho takového ve svém životě neviděla, rozumíte, a tak se k smrti vylekala, rozumíte.

Ale když jsme se setkali s těmito lidmi, dokonce i v tom primitivním stavu, v jakém se tam nacházejí, oni přesto uctívali. Předtím než jsme začali lákat lva, oni vylili nějaké moučné jídlo (to je to, co jedí) na nějaký malý list a začali tleskat a vzývat ducha něčeho velikého (nevěděli odkud; něco jako nějakého svatého patrona nebo něco takového, jako u katolíků), aby je chránil, aby během té doby, kdy budou nahánět toho lva, nebyli zabiti.

20 Vidíte, to je něco přirozeného.

To není nepřirozená věc žíznit po Bohu. To je přirozená věc. Je to prostě něco, co bys měl dělat. Bůh tě takového stvořil. To není *záležitost* nějakého super člověka; je to ve skutečnosti obyčejná lidskost. To není něco zvláštního jen pro nějaké lidi. Oni říkají: „Viděl jsem některé lidi, jak žijí tak vítězným životem, že se neustále nacházejí nahoře. Oslavují Boha. Přál bych si, abych se takhle mohl cítit.“ No, důvod, proč to takhle cítíš, je v tom, že v tobě je tato žízeň. A to je prostě přirozená věc. To je pro každého člověka, aby toužil po Bohu.

21 No, teď nejprve vezmeme několik z těch přirozených žízní. Vezmeme například žízeň po vodě, tak jak to tu říká David, že žízni po vodě. Žízeň po vodě — tělo potřebuje vodu. A pokud mu neposkytneš uspokojení této žízně, zahyneš. Budeš dehydrován a nebudeš žít. Pokud nedokážeš obstarat vodu, abys uspokojil tu žízeň, abys uhasil tu žízeň toho přirozeného těla, tak brzy zemřeš. Nežůstaneš dlouho naživu.

Bez jídla můžeš žít déle než bez vody. Protože postit se můžeš i čtyřicet dnů. Ježíš to udělal, myslím si, že byl bez jídla, ale bez vody bys to dlouho nevydržel. Prostě bys vyschl a umřel. Musíš mít vodu. A ta žízeň, kterou začneš cítit, no, ona ti ukazuje, že tělo potřebuje něco, aby ho to udrželo při životě. Tělo musí mít tu vodu, aby mohlo zůstat naživu. Ty se v každém případě skládáš z osmdesáti a něco procent vody a ropy, a musíš nabírat z těchto zdrojů, aby ses udržel naživu. A jak jsem už řekl, když to zanedbáš, tak zahyneš.

Ta žízeň je rovněž varování. Je to budík, tato žízeň. Duše nastavuje takový budík, uvnitř tebe se nachází takový malý bzučák, který ti říká, že smrt... že ona číhá poblíž, že pokud brzy nedostaneš vodu, že umřeš. A ten *zvuk* je stále hlasitější a hlasitější, až nakonec, když to stále odkládáš, tak umřeš. Protože to je budík.

22 Jak to tady v Žalmech popsal David: „Jako laň dychtí po vodních tocích, tak má duše dychtí po tobě, ó Bože!“ Jako laň žízni po potocích vod... Když jsem to četl, často jsem přemýšlel o Davidovi. David byl zálesákem, lovcem, a on samozřejmě lovil jeleny. A mnozí z... i my je v současnosti lovíme. Laň, to je jelen.

A zjišťujeme... Jestli jste někdy viděli psy, divoké psy, jak se zakousnou do jelena... A oni obvykle mají, stejně jako kojoti, tesáky, a on se dokáže do jelena zakousnout tady nahoře těsně za uchem. A svou vahou ho převrátit. Prokousne mu hrdlo a ten jelen pak už nemá žádnou šanci.

Ale někdy ten pes, tak jako tam v Africe, ten divoký pes se mu zakousne přímo do slabiny. Pokud se netrefí do hrdla, tak se napodruhé zakousne do slabiny. A jestli je ten jelen dost silný a dost rychlý, tak ze sebe může toho psa setřást.

23 Jelen je mnohem rychlejší. Pes ho sleduje, když on ho nevidí, a když je od něho proti větru, a on si neuvědomuje, že ten pes je nablízku. A když se do něj ten divoký pes zakousne, tak pokud je dost rychlý, může ho ze sebe setřást.

Ale když ten pes z jeho slabiny spadne, má v zubech kus jeleního masa. Nebo když se mu někdy zakousne do krku blízko krční tepny a netrefí se do ní, a ten jelen ho setřese, tak mu z krku vytrhne kus masa. A on potom začíná krváčet. A ten pes bude toho jelena sledovat přímo po stopě té krve. A když ten život toho jelena začíná ucházet, ta krev, která je pramenem života toho těla, když mu jí začíná ubývat, jelen se stává slabší. A potom je ten pes nebo ten vlk tomu jelenovi přímo v patách.

Ale pokud ten jelen nemůže najít vodu... No, voda má v sobě něco, že když ten jelen tu vodu pije, ona zastaví krvácení. Ale když se nedostane k vodě, která by ho ochladila, pak se to krvácení zvětšuje, protože on běží a jeho srdce neustále pumpuje. Ale pokud se ten jelen dokáže dostat k vodě, tak zůstane naživu.

24 No, v tom je obsažená velká lekce, rozumíte, a David tady říká: „Jako jelen žízni po potocích vod, tak moje duše žízni po Tobě, ó Bože.“ Tedy, ten jelen ví, že pokud nenajde vodu, je po něm. Nemůže prostě žít. Já jsem je mnohokrát stopoval. Potom, co byl zraněn, když narazí na potok, přejde na druhou stranu a napije se a jde nahoru přes kopec a znovu se vrací dolů a znovu přechází na druhou stranu a napije se a znovu nahoru. Tak dlouho, dokud bude sledovat ten vodní tok, tak ho nikdy nedostanete. Ale jakmile se jednou od toho vodního toku vzdálí a nemůže najít další potok s vodou na jiném místě, tak ho rychle dohoníte. No, jelen o tom ví, a tak se bude držet blízko vody, aby se k ní mohl rychle dostat.

Dokážete si představit jelena se zvednutými nozdrami, který byl zastižen někde, kde není voda?

25 A on tady říká: „Jako jelen žízni, nebo prahne [to je žízeň] po potocích vod, moje duše žízni po Tobě, ó Bože. Jestli Tě nenajdu, Pane, tak zahynu. Nemohu jít dál, pokud Tě nenajdu.“ A když muž nebo žena nebo chlapec nebo dívka dostane tohoto druhu touhu po Bohu, tak něco najde, rozumíte.

Ale když k tomu přistoupíte prostě tak trochu polovičatě: „No, kleknu si a uvidím, co Pán udělá...“ Vidíte, vy ještě tak skutečně nežízníte. To musí být touha mezi životem a smrtí. A pak se něco stane.

26 Jelen má také... Zjišťujeme, že má ještě jiný smysl, totiž cich, který spustí výstražný signál, který se v něm nachází, když je jeho nepřítel nablízku. Ono je vybaveno, tohle slabé stvoření, smyslem sebeobrany. Má v sobě takové malé výstražné zařízení, něco takového malého... které mu začne dráždit nozdry, když je nepřítel nablízku. Můžete jít po větru jako nepřítel, a on ví, že tam jste, a okamžitě zmizí. Někdy vás dokáže ucítit ze vzdálenosti půl míle a utéct. Nebo vlka nebo nějaké jiné nebezpečí, on je schopen to ucítit, protože je takhle stvořený. On má přirozenost jelena, a ten smysl v něm je jednoduše jedním z těch smyslů, které mu Bůh dal, díky kterým může žít.

27 A teď jsem přemýšlel a přirovnával toho jelena k člověku, který žízni po Bohu... Předtím než se tam dostane nepřítel, v Božím dítěti je něco, že — když jste jednou narozeni do Duchu Božího a obdrželi jste křest Duchem svatým — v té osobě je něco, co dokáže vycítit nepřítele. Můžete vzít nějakého člověka, který bere Písmo a čte ho a snaží se do toho Písma vložit něco, co je s tím Písmem v rozporu; člověk, který je naplněný Duchem svatým, to dokáže okamžitě vycítit. Něco tady nehraje. Když se dostane na určité místo a ten jakýsi malý smysl, který v něm je, který... je *ti* to dáno, aby to chránilo tvůj život. Nemůžeš... Nemůžeš jít za žádnou jinou věcí, pokud to není čisté Slovo Boží. Musíš se přesně držet Slova. A teď... a díky tomu smyslu jsme v bezpečí, a to tak dlouho, dokud jsme v Duchu svatém.

28 Můžete začít číst, například někdo řekne... Já budu číst Marka 16 a řeknu: „A tato znamení budou provázet ty, kdo věří. V mém jménu budou vyhánět demony. Budou mluvit novými jazyky, budou brát hady, a kdyby vypili něco jedovatého, neuškodí jim to. A když budou na nemocné vkládat ruce, ti se uzdraví.“

No, potom narazíte na nějakou osobu, která povstane a říká: „No, to bylo pro apoštolský věk.“ Potom okamžitě, pokud jste přijali Duchu svatého, byli jste obdařeni tímto smyslem — on se okamžitě spustí, protože je tu něco zlého, vidíte. Oni se to snaží vyvrátit: „To je pro nějakou jinou dobu. To... ve skutečnosti ty věci dnes nepotřebujeme.“

Ale Ježíš řekl: „Tato znamení budou provázet ty, kdo věří,“ vidíte. To něco malého v tobě se spustí, ten malý bzučák, a ví, že to je špatné a že to je cesta smrti.

29 Protože Ježíš řekl, že kdybychom k tomu jedno jediné slovo přidali nebo z toho jedno slovo ubrali, naše část bude odebrána z Knihy života, vidíte. Ani jedno Písmo — musíme ho brát prostě tak, jak je napsáno. A Bůh nad svým Slovem bdí, aby ho vykonal. A my víme, že se to musí přesně tak stát.

A proto bez ohledu na to, co by řekla nějaká církev, co by řekl kdokoli další, jestli ses narodil z Duchu Božího, stal ses částí Bible. Bůh řekl Ezechieli (on byl prorok), On řekl: „Vezmi ten svitek a sněž ho.“ A pak se ten prorok a ten svitek stali částí jeden druhého. A tak je to s věřícím, když dostane Duchu

svatého. Duch svatý napsal Bibli. A Duch Boží je Slovem Božím. „Moje slova jsou Duch...“ Na počátku bylo Slovo, a to Slovo bylo u Boha, a to Slovo byl Bůh. A to Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Židům 13:8: On je tentýž včera, dnes i na věky. A když jsi částí toho Slova, ó, pak ať přijde něco, co je s tím Slovem v rozporu. Tam se okamžitě zapne ten malý bzučák, rozumíte. Je tam kvůli tomu, aby tě varoval, že na cestě je smrt. Nikdy bychom to neměli dopustit.

Tady je... Tedy, tyto touhy jsou prostě přirozenou věcí. Ony jsou pro křesťana přirozené. Ony jsou pro lidskou bytost přirozené.

30 Existuje také touha po úspěchu. Tolik lidí v dnešní době, ó, jak se kvůli této touze vzděláváme. Právě jsme viděli, jak otevřeli univerzitu. A my tam přijedeme a... Lidé vynakládají tisíce dolarů, aby poslali své děti do škol, a na univerzity a fakulty a tak dále, aby získali vzdělání a byli, jak oni tomu říkají, v životě úspěšní.

Ale... já proti tomu nic nemám. To je v pořádku. Ale pokud jde o mne, můžete získat veškeré vzdělání tohoto světa, ale stále jste nenalezli ten správný úspěch. To je pravda. Protože tento *úspěch* vám jen tady dočasně ulehčí některé věci, a to je... Ale když umřeš, musíš to všechno opustit. A tato celá ekonomie, kterou máme

31 (jednou jsem se o tom zmínil ve Phoenixu, ale stojí to za to, abych to řekl znovu), že celá tato moderní civilizace, celý vzdělávací program, celý ten vědecký program, je úplně v rozporu s Božím Slovem a s Jeho vůlí.

Civilizace je úplně... V tom světě, který má nastat, nebude taková civilizace, jako je tato. Tohle je převrácená civilizace. Bůh měl svou první civilizaci na zemi, když vyřkl svá slova a ty věci povstaly, každé semeno podle svého druhu. A v té civilizaci nebyla smrt, nemoc, zarmutek. A teď bereme věci, které jsou součástí tohoto moderního světa, které sem byly umístěny, aby ho držely pohromadě, a my to převrátíme na něco jiného, a to přináší smrt. Jako třeba atomová puma — já neznám ty chemické vzorce této věci, ale... mohu to říct špatně. Oni berou uran a rozdělí molekulu a ta molekula se dál rozštěpí na atomy. A co to potom udělá? To způsobuje téměř úplný zánik, prostě to ničí.

Všechno, co děláme...

32 Bereme léky, a tenhle vzorec dáváme k tomuto vzorci, aby vyléčil tohle, a nacteme to do sebe. A co vlastně děláme? Nabouráme něco jiného. Tedy, doufám, že jste četli Reader's Digest z minulého měsíce, kde bylo řečeno, že v tomto věku, ve kterém teď žijeme, mladí muži a ženy dosahují středního věku mezi dvaceti a pětadvaceti lety. Zamyslete se nad tím! Mladé dívky v menopauze ve dvaceti letech, dvaceti dvou a dvaceti třech letech. Střední věk!

Vidíte, čím to bylo způsobeno? Těmi kříženými potravinami a tím svinstvem, které jíme, rozumíte. To je to svinstvo, ty potraviny a ten život, kterým žijeme. Dostali nás do toho vědci, a když to tak udělají, tím vás zabíjejí. Byl jsem v Africe a viděl jsem tam ty chlapce, kteří nikdy v životě neměli ani jedinou dávku léků. Oni jedí maso, ve kterém jsou červi, pijí vodu z louže, která vypadá, že by mohla zabít i vola. A já jsem střílel do terče na vzdálenost dvě stě yardů [Poznámka 2: asi 180 metrů], a nemohl jsem to vidět ani pomocí dalekohledu 7 × 50. A člověk v mém věku, který tam stál, mi říkal, kam jsem se trefil, on to viděl pouhým okem. No, jestliže celá tato moderní kultura něco docílila... Já to cítím tak, že kdybych měl jeho oči a jeho žaludek, byl bych na tom velice dobře. Ano! Ale tak to je.

Podívejte, tohle docílila věda, vzdělání, civilizace... my jsme tím zničeni. Ničíme sami sebe. Začalo to již v Edenské zahradě a probíhá to až do dnešního dne. Ale touha po úspěchu...

Potom dále toužíme po společenství. My jdeme... chceme společnost.

33 Je to jako mladý muž a mladá žena. Není to nezbytné, nebo (chtěl jsem říct) nepřirozené, pro mladého muže a mladou ženu, že se do sebe zamilují. Je to touha po lásce. Je to jejich věk. A oni se do sebe zamilují, a to není nepřirozená věc. Je to pro ně zcela přirozené, aby to tak udělali.

Tedy, v životě, kterým žijeme, v tom přirozeném těle, nacházíme mnoho věcí, po kterých toužíme. Je to prostě něco, co je v nás nastaveno, že to chceme dělat. Pociťujeme to tak, že to je nezbytná věc a že je to nutné, abychom to docílili. Vidíme v těchto dnech mnoho žen, které touží po kráse. Neexistuje snad žádná žena... pro ženu je to přirozená věc, že touží být krásná. To je její Bohem daný instinkt a její krása, kterou jí Bůh dal, pro jejího partnera. A zjišťujeme, že ženy chtějí takové být. Proč to tak je? Je to kvůli tomu, že to je něco, co jí Bůh dal. To není pro ženy špatné, aby byly pěkné. Měly by být.

34 A víte, že ony jsou jediným stvořením, kde samičí stvoření je hezčí než samčí, že je to *jen* u lidské rasy? Každé jiné zvíře — vezměte krávu a býka, laň a jelena, slepici a kohouta, samici ptáka a samce ptáka — vždycky zjistíte, že samec je velký a pěkný. Ale v lidské rase (a to ukazuje, odkud přišla zvrácenost), je to obráceno naopak. Je to žena, která je hezká. A ony touží po kráse.

Ne jako některé z těchto podivných stvoření, které vidíme dnes na ulici. Ne, ne! Nejedná se o tento druh krásy, ne! To je ten nejhroznější pohled, jaký jsem kdy ve svém životě viděl. Ano, přátelé! To je převrácenost. To je převrácení té opravdové touhy.

35 Ta správná touha, kterou by měla žena mít, je, aby se zdobila slušným oděvem a měla ducha podobného Kristovi. 1. Timoteovi 2:9. Po tom by měla žena toužit. A jestli chceš být pěkná, to je právě to, co tě udělá krásnou, rozumíš, je to Kristu libý duch, a když jsi ozdobena slušným oděvem.

Ó! Někteří z těch dnešních lidí! Na ulici nemůžete poznat, kdo je muž a kdo je žena. A to je ta na pohled nejhroznější věc, kterou... Nikdy jsem nic takového neviděl... jako lidské bytosti. To překračuje lidskost... oči takhle namalované, a víte, a ty podivně vypadající ještěrčí oči a všechny ty podivně vypadající oděvy. A vždyť to ani... všechno je tak znetvořené, že ani nevypadají jako lidské bytosti. A někteří z těch chlapců tam venku s vlasy sčesanými dolů, s natáčkami jejich sester tady zpředu, víte — vždyť je to naprostá převrácenost! Je to tak!

Je to satan, a satan je zvrhlík.

36 Když Bůh udělal všechno v Edenské zahradě, bylo to půvabné. Pak tam vstoupil satan a převrátil to naruby. Satan nemůže nic stvořit. Je pouze jeden Stvořitel, a tím je Bůh. Ale satan převrátí to originální stvoření. A on se teď pustil do toho, o čem chci dnes večer hovořit: o převrácení té původní stvořené žízně.

Tedy, žena, jak jsem už řekl, chce být pěkná. V ní je něco, co ji dělá ženou. A ona chce takovou být. Ale tak, jak dnes vypadají na ulicích, s ostříhanými vlasy jako muži, oblečené do mužského oděvu; a potom jsou také převrácení muži, nosí ženský oděv a upravují si vlasy jako ženy. Vidíte, to je převrácenost, naprosto úplná. Vaše jídlo je převrácené, váš život je převrácený, vaše žízeň je převrácená, vaše touhy jsou převrácené — je to prostě den perverze.

37 Nedávno jsem hovořil o satanově Edenu. Bohu to zabralo šest tisíc let, a udělal dokonalý Eden. A přišel tam satan a postříkal ta semena a zdeformoval je. A teď na to měl šest tisíc let a má svůj vlastní vědecký Eden, právě teď, založený na převrácenosti toho, co je správné. A toto je věk křížení, hybridů. Dnes do toho dostali dokonce i církve, že jsou hybridní. To je pravda.

Oni tam přijdou, prostě chodí do kostela. Ale je to lóže místo církve. Církev je místo, kde se lidé spolu scházejí a uctívají Boha v Duchu a v pravdě. A dnes to je lóže. Přicházíme tam, chvíli si podáváme ruce a máme společenství a vzadu v budově si dáme šálek černé kávy a pak až do příštího týdne jdeme domů. Splnili jsme naši náboženskou povinnost. No, to je převrácený věk. A satan tyto touhy, které do nás Bůh vložil, abyste toužili, převrací. Satan je převrací.

No, jestli se chcete dozvědět, co je ta skutečná převrácenost,

38 jestli... ženy chtějí být krásné; vezměte si 1. Timoteovi 2:9 — to je to, aby se zdobily slušným šatem a Kristu podobným duchem, v tichosti, poddané svým manželům a tak dále. Takto byste měly být ozdobeny, vaším životem, kterým žijete. Ale satan převrátil tu opravdovou Boží přirozenost a tu opravdovou Boží žízeň *tykající se těla a duše*, na touhu po hříchu — hříchu a převrácenosti.

Tedy, zjišťujeme, že člověk, způsob, jak si přivlastnil tuto převrácenost — žízeň po Bohu, žízeň po tom, aby byl pěkný a všechny ty ostatní žízně po vodě — oni to převrátili na sebeuspokojení pitím. Touha po radosti... všichni se chtějí radovat. Touha po společnosti, všechny tyto velké žízně, které Bůh do nás vložil, abychom mohli žíznit po NĚM. Bůh tě tak stvořil, abys po NĚM toužil. A my se to snažíme uspokojit nějakým jiným druhem žízně, nějakým jiným druhem převrácenosti té správné žízně. Vidíte, jak to je v té přirozené *oblasti*? Vidíte, jak je to v té duchovní? My si myslíme, že pokud jsme členy církve, že nás to uspokojí. Že to je vše, co musíme udělat. No, to je naprostý omyl. Ne, Bůh chce, abys toužil po NĚM. Tak jako jelen dychtí po potocích vod, moje duše žízní, ó Bože, po Tobě, vidíte. Rozumíte?

39 No, jestli ten jelen dychtí po potocích vod, co když někdo půjde kolem a (kolem by mohl jít nějaký kamarád, jiný jelen) a řekne: „Hele, řeknu ti, co bys mohl udělat. Znáám místo, kde je jáma s blátem.“ No, ten jelen by to nechtěl. To by mu vůbec k ničemu nebylo.

A stejně tak nic jiného nemůže uspokojit tu žízeň, která se nachází v lidské bytosti, dokud tam nevstoupí Bůh. On to musí mít, jinak umře. A žádný člověk nemá právo se pokoušet utišit nebo uspokojit tu svatou žízeň, která se v něm nachází, věcmi světa. Nikoliv! Dělat to tak, je bezbožnost. A jestliže žízníš po Bohu, nepotřes si *jen* ruku s kazatelem a nedávej své jméno zapsat do nějaké knihy. Pokud žízníš po Bohu, existuje pouze jedna věc, která to uspokojí; a to je setkání se s Bohem. Pokud toužíš po Bohu, je to ten jediný způsob, jak se s Ním můžeš setkat — prostě se to musí stát.

40 A pak tady také existuje velké nebezpečí, pokud nedáváš pozor, co v té době děláš. Jestli toužíš po Bohu, buď si jistý, že je to Bůh, kterého jsi našel, rozumíš. Buď si tím jistý, že... tvá žízeň je uspokojena.

Ale jestliže tě satan byl schopen převrátit v těchto přirozených touhách — a on to udělá, pokud jen bude moci — on se jednoduše pokusí, aby ses cítil uspokojen. Člověk jde ven... Co způsobuje, že se člověk opije? Je to kvůli tomu, že je příliš ustaraný a utrápený. Něco mu uvnitř schází.

41 Nedávno jsem byl na klinice Mayo. A měl jsem tam rozhovor. A bylo mi tam řečeno, že... Mluvili jsme o pití. A říkal jsem jim, že můj otec pil. Oni se zeptali: „Proč pil?“

Řekl jsem: „To já nevím.“

On řekl: „Bylo to proto, že v něm bylo něco... nebyl v něčem uspokojen a myslel si, že když si vypije, že na to zapomene.“

Hned jsem to pochopil, rozumíte. Je to skutečně Bůh, On je tou jedinou věcí, která může uspokojit tu žízeň. Sám Bůh je... Jediná věc, která může uspokojit tuto lidskou žízeň, je přijmout Boha.

42 No, satan tyto věci bere, jak jsem řekl, a převrací je. A pak, když jste... Jestli té žízni ve svém životě nedáte správné místo, a nebudete toužit a nevezmete ty věci, které Bůh připravil, aby jimi tu žízeň potlačil, aby ji uhasil, pak tě satan zavede k některé z jeho zahnívajících stok tohoto světa.

Někde to musíš mít. Kdybys nemohl najít jídlo, tak bys jedl z popelnice, rozumíš. A kdybys nemohl najít vodu a umíral bys, pil bys z jakéhokoliv druhu kaluže, protože umíráš. Ale není k tomu žádný důvod, když žízniš po Bohu, protože Bůh je Bohem živým — ne něčím historickým. Moje duše žízni po Tobě, po živém Bohu, po něčem, co poskytuje živou vodu, po něčem, co přináší uspokojení.

43 Existuje jiná povaha, přirozená, prostě přirozená žízeň, ta žízeň duše. Možná řekneš: „Bratře Branhamo, je ta žízeň duše přirozená?“ Ano, to je pro duši přirozené, aby žíznila, a je to kvůli... Bůh tě takto stvořil, abys po Něm toužil. On chce, abys po Něm žíznil.

No, Bůh tě takhle stvořil. On tě takhle stvořit nemusel, ale udělal to tak. A kdyby tě takhle nestvořil, tak abys cítil tu žízeň, pak bys měl před soudnou stolicí výmluvu a mohl bys říct: „Nikdy jsem po Bohu nežíznil.“ Ale tady jsi bez výmluvy. Ty toužíš. Něčím si to nahradíš, může to být tvoje manželka, může to být tvé auto, nebo něco jiného, můžeš chodit do kostela a snažit se to uspokojit. A já proti chození do církve nic nemám, ale to nepřináší to uspokojení. Jedná se o to, abys našel Boha, živého Boha, Boha nebes pro svou duši, který uspokojí tu touhu a žízeň, kterou máte. No, protože On tě takovým udělal, abys po Něm mohl žíznit, po Jeho společenství.

Tedy, existuje pravá touha po společenství. No, my se rádi jeden s druhým setkáváme. Děláme to i dnes večer. Setkali jsme se tu dnes večer spolu, protože máme rádi vzájemnou společnost. A proč to děláme? Protože v nás je něco, že se chceme jeden s druhým setkat. Je to prostě přirozená věc. A teď jsme tu shromážděni na jednom místě. A je to proto, že všichni žízníme po Bohu, rozumíte.

A tak se tu tedy setkáváme na základě této běžné věci, kterou máme společnou, že máme *rádi* společenství. Dnes večer se tady v této církvi mohou nacházet mnohé různé denominační názory a tak dále. Ale co se týče té žízni, tak máme jednu věc společnou; jednu věc: všichni jsme žízniví. Jeden možná věří v pokropení, druhý v křest a jiný v polévání a tak dále. Ale co se týče této žízni po Bohu, máme jednu věc společnou. A Bůh nás tak stvořil, abychom to tak dělali, žíznil po Něm a po Jeho obecenství.

Nevím o ničem jiném...

44 Když jsem byl malý chlapec, vzpomínám, jak jsem vyrůstal v opravdu chudé rodině. A vzpomínám si, jak jsem chodil mnohokrát s kamarády ven. Neměl jsem co na sebe, tak abych mohl jít na nějaké slušné místo. Ale nevím... v lidech bylo něco, co jsem měl rád. Rád jsem s nimi chodil, ale víceméně jsem byl tím, čemu se říká černá ovce. A když jsem byl spasen a našel jsem v sobě to něco, po čem jsem toužil, přítele — někoho, kdo by byl můj kamarád, někoho, komu bych mohl důvěřovat, někoho, s kým se můžeš posadit a promluvit si s ním o svých těžkostech... A když jsem našel to skutečné a pravé uspokojení, když jsem našel Ježíše Krista, tu skutečnou pravou spokojenost, která odstraňuje všechny... která utiší všechny tu žízeň a dává ti něco, co... vypadá to prostě tak, jako že tu není nic, co by mohlo zaujmout Jeho místo.

45 A teď, jak se satan snaží o to, aby toto uspokojení duše převrátil, tu žízeň určenou pro duši. Snaží se ti dát všechno možné, co by ti dalo uspokojení. A on je v těchto dnech zvrácenosti tak prolhaný. Tohle je převrácený svět. Je to zvrhlá rasa. Jsou to zvrhlí lidé. Všechno je převrácené. A tak se to postupně zvrhlo, takže se tento věk stal nejvíce svůdným věkem, ve kterém lidé kdykoliv žili. Je víc zrádný než kdykoliv předtím. Tedy, vy... Nedokážete si ani představit, jak prolhaný se tento národ stal, dokonce naši vlastní bratři, Američané.

46 Před nějakým časem jsem hovořil... před několika týdny jsem byl v lesích, a našel jsem tam v lese ležet krabičku od cigaret. A na ní bylo napsáno: „Filtr myslícího člověka.“ A pokračoval jsem lesem trochu

dál a pak jsem se vrátil — a stále jsem o tom přemýšlel: „Filtr myslícího člověka a chuť kuřáka.“ No, před několika lety jsem byl na světové výstavě. Vzpomínám si, že tam byl ten Yul Brynner a všichni ti ostatní, když dělali ukázkou s cigaretami. Vzali kouř a ten přecházel po kousku mramoru a vzali vatovou tyčinku a setřeli z toho ten nikotin a dali to kryse na hřbet. Během sedmi dnů na sobě měla tolik rakoviny, že se nedokázala udržet na nohou, vidíte — z jedné cigarety.

A pak ukázali, že když se to dostává do lidských plic... Někteří říkají: „Já to nevdechuju. Já to jenom vtahuju do úst.“ Ale oni ukázali, jak se to dostává do slin a pak to prostě stejným způsobem proniká dál, do hrtanu, vidíte. A pak ten člověk řekl: „Dnes se toho tolik mluví o filtrech.“ A pokračoval: „Tedy, jestli máte chuť [je tam touha, vidíte], jestli máte chuť si zakouřit, jedna obyčejná cigareta může tu chuť uspokojit na určitou dobu. Ale pokud použijete cigaretu s filtrem, tak potřebujete čtyři cigarety, abyste to uspokojili,“ řekl, „protože jste dostali asi jenom čtvrtinu toho kouře.“

47 A řekl: „Chuť kuřáka, rozumíte; nemůžete mít kouř, aby tam nebyl dehet, a když do sebe dostanete dehet, pak dostanete rakovinu.“ A tak tady to máte, vidíte. Je to pouhý *reklamní trik*.

A já uvažuji o těch tabákových společnostech, které jsou v tomto národě a ony z tohoto národa žijí. A pak, s takovýmhle reklamním trikem, aby Americké občany úplně oklamali — aby je podvedli! Filtr myslícího člověka? Je to jenom trik, aby prodali víc cigaret. A pak jsem o tom přemýšlel, o filtru myslícího člověka. Pomyslel jsem si: „Je to dobrá myšlenka.“ Existuje tedy filtr myslícího člověka — a tím je tato Bible. Filtr myslícího člověka použije tento filtr. A to zrodí chuť spravedlivého člověka, rozumíte.

Stránkami této Bible nemůžete protáhnout hřích. Ne, ona ho zastaví. Ona ho vyfiltruje. No, můžete chodit do církve a prostě přijímat cokoli. Ale nemůžete projít touto Bibli a stále mít hřích. Ona to nepropustí. Ona na tom filtru všechen hřích zadrží. A to dává chuť svatého člověka. Protože jestli ten člověk přemýšlí, že chce být svatý a že chce být jako Bůh a že chce být synem nebo dcerou Boží, tak chce mít ten správný druh filtru. A tak on zadrží na této straně Bible všechen hřích, a dokáže přes Bibli propustit jenom Ducha svatého, který Bibli napsal. To je chuť svatého člověka, mít tento filtr myslícího člověka.

48 No, zjišťujeme, jak to je dnes svůdné. Matouš 24:24, Ježíš řekl, že v těch posledních dnech budou ti dva duchové tak blízko sebe, a budou si tak podobní, že by svedli i samotné vyvolené, kdyby to bylo možné. Jak blízko, jaké dnes máme svedení pravdy a falše, dokonce i v naší vládě, v naší politice. Nemáme dokonce ani člověka, kterého bychom mohli postavit jako politika, který by stoprocentně obhajoval to, co považuje za správné. Kde jsou dnes takoví jako Patrik Henry a George Washington a Abraham Lincoln? Prostě, jak to tam řekl náš prezident, ten způsob... jestli chtějí komunismus, můžou ho mít — cokoli si lidé budou přát. Jestli to není... člověk, který vyjádří své přesvědčení. Člověk, který bude stát za správným principem, který se postaví za to, co... za správný princip. Oni chtějí jít jen cestou nejmenšího odporu...

A přesně totéž mají lidé v církvi. Chtějí se stát členy církve a říkají: „Ó, no, to... to je to. Teď jsem členem církve.“ Ty, se pokoušíš uspokojit tu velkou svatou žízeň, kterou do tebe Bůh vložil, tu kontrolní věž, která se tě snaží obrátit ke správným věcem. A ty se to snažíš uspokojit členstvím v církvi, odříkáním nějakého vyznání víry nebo něčím takovým, zatímco to nemůže udělat nic jiného kromě samotné přítomnosti a naplnění Bohem samotným ve tvém životě, jež přinese to uspokojení.

49 On se nedá uspokojit nějakým věrovyznáním. Vyznání víry nikdy přes tuto Bibli neprotáhnete. Ne, tam nenajdete ani to takzvané Apoštolské vyznání, to tím neprojde. Ukažte mi v Bibli kde... Apoštolské vyznání víry říká: „Věřím ve svatou Římskokatolickou církev. Věřím ve společenství svatých,“ zatímco Bible říká, že mezi Bohem a člověkem je jeden prostředník, a to je člověk Kristus Ježíš. Nikdy takovou věc Bibli neprotáhnete.

50 Všechny tyto tance a šortky a věci, které dnes lidé dělají, tyto twisty a Watusi a všechny tyhle ostatní věci Božím Slovem nikdy neprotáhnete! Nikdy touto Bibli neprotáhnete tento moderní civilizační trend! Ona je proti tomu, rozumíte.

A vy se pokoušíte uspokojit tu žízeň. Ale vidíte, to... tato Bible uspokojí jenom chuť spravedlivého muže nebo ženy — ten Duch svatý, kterému se posmívají a říkají: „Ty ses zbláznil.“ Ale On uspokojuje tu touhu, to něco, o čem svět nemá ani ponětí.

Oni se zvrhli od pravého křtu Duchem svatým a Slova Božího, a k čemu? K nějakým žumpám — stokám církve, k dogmatům a k vyznáním víry a denominačním odchylkám a podobně. Zeptáš se: „Jsi křesťan?“

„Já jsem metodista.“

„Já jsem baptista.“

„Já jsem presbyterián.“

Pro Boha to nic neznamena, vůbec nic. Tyhle věci tady skrze Boží Bibli protáhnout nedokážeš. A ty se snažíš uspokojit tu svatou žízeň, kterou ti Bůh dal, abys žíznil po NĚm. Je to tak?

51 No, víte, že David tady řekl: „...po Bohu živém.“ No, na počátku bylo Slovo, a to Slovo bylo u Boha, a to Slovo byl Bůh; a to Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Nemůže tedy být žádná spokojenost, dokud toto Slovo, které je Bohem, v tobě nebude oživeno. Pak uvidíš Boha, Jeho samotného, jak vyplňuje zaslíbení, která v této Bibli dal.

52 No, máme různé vykladače Bible. Jedna církev ji vysvětluje tímhle způsobem, jiná ji vysvětluje takovým způsobem a další zas tamtím způsobem. Některé z toho přijímají jenom něco maličko, některé z toho přijímají část tu a tam. Ale Bůh je svým vlastním vykladačem. Když On dává zaslíbení a vyplňuje ho, to je Jeho výklad. Jestli jsem vám slíbil, že tady dnes večer budu, a jsem tady — to je vyplnění mého slibu. Kdybych řekl, že se s vámi dnes ráno setkám a byl bych tady — je to můj *daný* slib. Není třeba kolem toho dělat jakékoliv další výmluvy, prostě tady mám být. A když Bůh dává zaslíbení a pak přichází, a to zaslíbení vyplňuje — to je výklad toho zaslíbení. Vyzývám kohokoliv, aby vzal Boha za Jeho Slovo a přesvědčil se, jestli každé Slovo v této Bibli není pravdou. Je to tak!

To je význam té žízně, tam uvnitř. Řeknete: „Kdybych žil za dnů Ježíše, udělal bych to a to.“ Vždyť ty žiješ v Jeho dnech. A co s tím děláme? Jak se chováme? Říkáte: „No...“ Co jsi udělal? Možná to, co udělali farizeové. Oni patřili k církvi, a Ježíše Krista zapřeli.

53 My dnes neustále říkáme, lidé se snaží říct: „My porovnáváme, musíme porovnat list Bible s listem Bible, Písmo s Písmem.“ To není pravda. Ne, to není pravda. „Toto řecké slovo znamená tohle a toto znamená tamto.“ Samotní Řekové, již v dávné minulosti na Nicejském koncilu, a tam ti dávní pisatelé, oni měli různé tvary. Jeden věřil takto; ten řecký učenec to myslel takhle a jiný řekl, že tenhle to myslel takhle. A hádali se ohledně toho. My nepotřebujeme výklady řeckých učenců nebo řeckých slov. Znáť Jeho je život, tu osobu Krista, Jeho samotného; ne nějaké porovnávání.

Je to zjevení, na němž Bůh postavil svou církev. A pokud nestavíme na té stejné církvi... Bible říká: „Abel vírou...“ a víra je Božským zjevením, rozumíte. Víra je Božským zjevením. Dobře, ta celá věc je tedy postavena na zjevení. A dokud ti to není zjeveno... Ježíš řekl: „Děkuji Ti, Otče, že jsi ty věci skryl před moudrymi tohoto světa a zjevil jsi je nemluvňatům; takovým, která se budou učit,“ vidíte. Na tom je to tedy všechno postaveno. Musíte poznat tu Osobu,

54 a nemůžete to uspokojit členstvím v církvi. Musíte najít tu osobu, samotného Boha, který je dnes Slovem podle Jeho vlastního výkladu; to zaslíbení, které On udělal pro dnešek; *pro* ty lidi, které On se chystal mít v tomto dni. Církev bez poskvrny a vrásky neznamena nějakou denominaci. To znamená osoby, jednotlivce, bez poskvrny a vrásky. „Dva budou na posteli, jednoho vezmu a druhého zanechám; dva budou na poli, jednoho vezmu a druhého zanechám.“

Ale když Bůh, ta svatá touha být jako On... A pak vidíš, že Jeho Slovo je v tobě a že se samo dokazuje, že jsi Boží služebník. Cokoliv Bůh řekne, ty se toho hned chopíš. Pak procházíš tím správným procesem, abys uspokojoval tu svatou žízeň, která je v tobě.

55 Ó, samozřejmě, lidé se ti budou posmívat a budou říkat, že jsi ztratil rozum, že ses zbláznil. Ale vzpomeň si, z čeho oni pijí, vidíš. Podívej se, kde jsou. Dokážeš si představit velkou artézskou studnu, ze které tryská čistá voda a někoho tam dole u jedné z těch jímek, ve kterých jsou mrtví pulci a vyznání víry a všechno možné a on z toho pije a dívá se nahoru a dělá si z tebe legraci? No, on si vůbec neuvědomuje, díky jakému prameni, který hasí žízeň, ty žiješ. Je to přesně tak.

My máme živého Boha, ne někoho, kdo zemřel před devatenácti stoletími a zůstal v hrobě, ale toho, který znovu vstal. Židům 13:8 říká, že On je tentýž včera, dnes i na věky. Ten stejný Duch svatý, který padl o Letnicích, je tím stejným Duchem svatým, který je teď tady. On je tím uspokojujícím dílem, protože je Slovem. Je to tak. Duch svatý Slovo napsal. On to Slovo vykládá. Bible říká ve druhé Petrově, že Duch svatý napsal Bibli. Muži v dávných dobách byli puzeni Duchem svatým a napsali Bibli. Tedy, ty to nejsi schopen udělat. Ty nedokážeš uspokojit tu svatou žízeň ničím menším než Bohem, jím samotným, žijícím v tobě, v osobě Ducha svatého. Vzdělání, kultura, členství v církvích, odříkávání vyznání víry a příslušnost k nějakému společenství, všechny tyto věci jsou velice dobré. Ale ony zcela určitě neuspokojí tu svatou touhu — neutiší tu svatou žízeň.

56 Poslouchal jsem jednou večer toho velkého evangelistu Billy Grahama. A říkám vám, modlím se teď za něj víc než kdykoliv předtím, když jsem viděl, jak do nich narážel, za to, jakým způsobem to udělali. Řekl, že ta banda kleriků šla po ulici s těmi stojatými límcí a šli tam, kde neměli co dělat a strkali do něčeho nos. Ale šli po ulici a tleskali rukama a dupali nohama. Vypadali jako nesvatí fanatici. No, vidíte, ale měli něco, čemu věřili. Měli něco, co vzrušuje duši. Měli něco, čím byli vzrušeni. Některá žena někam šla a do něčeho se tam zapletla a oni si mysleli, že je mučednice. Ale ona tam neměla co dělat v...

No, zjišťujeme, že tito muži měli něco, kvůli čemu měli důvod tleskat. Byli šťastní. Něco dělali. No,

jestli to dokážete dělat kvůli nějakému principu, o němž si myslíte, že je správný, a pak se někdo postaví v církvi a zatleská nebo si poklepe nohou, a diákon by ho vyvedli za dveře. Vidíte, a oni nasměrovali své lidi k nějaké špinavé louži vyznání víry a denominaci, místo toho, aby je krmili tím požehnaným svatým Slovem Božím, které je přineseno mocí zmrtvýchvstání Ježíše Krista.

57 Vidíte, oni se snaží... chtějí uhasit svou žízeň tím, že řeknou: „Jsem doktor ten-a-ten,“ nebo že přijdou z určitého semináře nebo z určité školy. Ale to nic neznamená, vůbec nic. Ale vidíte, oni se chtějí uspokojit. Říkají: „No, Bůh mě uzná, protože já jsem Jeho pastor. Bůh mě uzná, protože jsem svatý otec ten-a-ten nebo biskup ten-a-ten nebo něco takového.“ Oni se takovým způsobem snaží uspokojit svou žízeň, a přitom to nedokážete udělat. „Já mám Ph.D., LL.D., já jsem bakalář umění, já mám tohle...“ To je v pořádku, ale pro mě to jen znamená, že jste o tolik víc vzdáleni od Boha. Je to tak, o tolik více vzdáleni od Boha, po celou dobu.

Boha poznáte jen díky prožití. Nemůžete to do sebe dostat pomocí vzdělání. Musí se to ve vás narodit. Je to něco, co ti dává Bůh. Vzdělání s tím nemá nic společného. Jeden z největších mužů v Bibli se neuměl ani podepsat. Byl to svatý Petr. To je čistá pravda; on a Jan. Bible říká, že byli negramotní a nevzdělaní. Ale Ježíši se zalíbilo, aby mu dal klíče království, protože on byl žíznlivý po Bohu. Amen! On žíznil po Bohu. Po společenství, ano přátelé! Ó!

58 Přichází mi na mysl Izaiáš, ten mladý muž, ó, znamenitý mladý muž. On byl jednoho dne tam v chrámu. Ten velký král... A on byl do něj zahleděný a myslel si, že je jedním z největších mužů; a on jím ve skutečnosti byl. Byl vychován, měl znamenité rodiče, dobrou matku a otce. A když začal, jeho politika byla čistá a dělal to, co bylo před Bohem správné. A Izaiáš k němu vzhlížel a myslel si, že on je velkým mužem a dával si ho za vzor. Ale nikdy si neberte vzor z žádného člověka, kromě člověka Krista Ježíše. Všichni lidé selžou. A po nějaké době dospěl k tomu, že... On byl král, ale pokoušel se zaujmout místo kněze a vešel do chrámu. A byl raněn malomocenstvím.

A Izaiáš z toho byl plný úzkosti. A tak šel do chrámu a začal se modlit. Myslel si, že tam půjde a bude se na chvíli modlit. A teď se podívejte. Ten muž byl prorok. Ale tam v tom chrámu byl mladým mužem. On jednoho dne volal k Bohu a dostavilo se před něj vidění. A když se to stalo, uviděl anděly, cherubíny, jak měli křídly přikryté tváře a nohy a pomocí dvou křídel létali. A létali tam a zpět a nahoru a dolů po chrámu a volali: „Svatý, svatý, svatý je Pán Bůh všemohoucí.“

59 A Izaiáš s tou velikou žízni, kterou měl... možná byl vzdělaný. Pravděpodobně měl dobré vzdělání. Měl nádhernou představu, čím má Bůh být. On slyšel kněze. Býval v chrámu. Byl vychován jako věřící. Ale vidíte, nikdy předtím se s tím nesetkal tváří v tvář, rozumíte. Měl touhu dělat to, co je správné. Chtěl být v pořádku. Ale měl pouze tu stránku získanou vzděláním. Měl tu teologickou stránku toho.

Ale toho dne, když vešel do chrámu a uviděl ty cherubíny mávající těmi křídly tam a zpět, a uvědomil si, že ti andělé slouží před Boží tváří a že ti andělé ani neví, co je hřích; a aby mohli stát v přítomnosti Boha, musí si zakrývat své svaté tváře, aby se mohli postavit v Boží přítomnosti. Potom ten prorok zavolal: „Běda mi, protože jsem člověk nečistých rtů. Veškerá moje teologie a ty nesmysly, které jsem se naučil, všechny ty moje úžasné představy, které jsem měl o Bohu — teď tomu stojím tváří v tvář.“ Řekl: „Jsem člověk nečistých rtů a bydlím mezi lidmi nečistých rtů.“

Všechno jejich učení zákonů a všechny věci, které dělali, nikdy nedosáhly toho místa, na něž se teď on v Boží přítomnosti dostal; a spatřil Boha na vlastní oči a leml Jeho roucha, jak tam seděl na výsostech v nebesích. A stál tam tváří v tvář této realitě. A zakřičel: „Jsem člověk nečistých rtů, a bydlím mezi nečistým lidem.“

60 A pak se stalo, že ten cherubín vzal do kleští žhavý uhlík z oltáře, a dotknul se jeho nečistých rtů; a proměnil ho ze zbabělce, nebo ze vzdělaného člověka, učitele, na proroka, skrze kterého mohlo promlouvat Boží Slovo. Jistě, zatímco se nacházel v přítomnosti Boží, to bylo něco jiného. Ta žízeň, kterou měl, tehdy dosáhla až na to místo tak, že tím byl naplněn.

Dovol mi, příteli, že ti řeknu; je mi jedno, v kolika církvích jsi členem, kolik *titulů* sis osvojil, jakou cestou jdeš a jestli jsi pokropen, pokřtěn, nebo kýmkoliv jsi. Dokud se nesetkáš s tou osobou Ježíše Krista — to je ta jediná věc, která tě může skutečně uspokojit. Emocí toho nedocílíte. Můžeš poskakovat nahoru a dolů a křičet tak dlouho, jak chceš. Nebo můžeš pobíhat po podlaze sem a tam, můžeš mluvit v jazycích, kolik chceš; a ty věci jsou svaté a dobré. Já neříkám... nemám nic proti tomu. Ale dokud se nesetkáš s tou Osobou, s tou uspokojující částí, s tím něčím, co zasáhne každou žilku ve tvém těle, ne skrze emoci, ale skrze uspokojení...

61 Kdysi jsem viděl takovou reklamní tabuli, na které bylo napsáno: „Máš-li žízeň, řekni ‚Parfait‘.“ Když jsem byl chlapcem, tak byl takový nápoj, který se jmenoval Parfait. Vzpomínám si, jak jsem se jednou vracel z ryb — byl jsem u rybníka, kde byla stará stojatá voda — a měl jsem obrovskou žízeň. A uviděl jsem tu reklamu, kde bylo napsáno: „Máš-li žízeň, jen řekni ‚Parfait‘.“

A já jsem začal říkat: „Parfait, Parfait.“ A celou dobu jsem měl stále větší žízeň. Vidíte, za chvíli jsem měl takovou žízeň, že jsem neměl ani sliny, takovou jsem měl žízeň. No, vidíte, tím to nedocílíte.

Není tu nic, co by to uspokojilo. Ať je to cokoliv. Můžeš pít kolu, můžeš pít, cokoliv chceš, ty slazené perlivé vody a podobně. Není tu nic, co by uspokojilo tu žízeň tak jako dobrá čerstvá studená pramenitá voda. Ta tu žízeň utiší. Všechny tyto ostatní věci jsou náhražky.

62 A proč bychom měli chtít brát náhražku, když existuje opravdový křest Duchem svatým, který uspokojí každou žilku a každou touhu v lidské duši! Potom se můžeš klidně postavit smrti tváří v tvář. Jak to řekl ten velký apoštol Pavel: „Ó, smrti, kde je tvůj osten? Hrobe, kde je tvé vítězství? Ale díky buď Bohu, který nám dává vítězství skrze našeho Pána Ježíše Krista.“ To je prožití, bratře! To uspokojí tu svatou touhu, která... nebo tu svatou žízeň, která je v tobě. To ji uspokojí. Nemusíš kolem toho nic jiného dělat. Ano, to očisťuje rty.

A jsou také prostě lidé, kteří žijí na základě emocí, na základě... Někteří lidé říkají: „No, v našem letničním hnutí toho máme hodně.“ A tak tam jdou (což je v pořádku) a tleskají a hraje tam hudba. A když hudba přestane hrát, fjú, jako kdybyste na to všechno vylili kbelík s vodou, rozumíte. No, děláme to... máme to ve zvyku dělat. Máme... stalo se to jedním z našich zvyků.

63 Dovolte mi, že vám něco řeknu. Když uctíváte Boha v Duchu a v pravdě — když se to pro vás stane zvykem, protože si myslíte, že byste to měli dělat; protože si myslíš, že když nekřičíš nebo neposkakuješ nahoru a dolů nebo netančíš při hudbě, že si tvůj soused pomyslí, že jsi odpadlík — tak piješ ze stojatého zdroje. Je to tak. Dokud to nenaplní každou žilku, dokud v tobě sám Duch svatý neublá... nezáleží na tom, jestli hraje hudba, jestli hrají „Blíž k Tobě Bože můj,“ nebo cokoliv to je, Duch svatý ve tvém srdci stále rozeznává zvony slávy! To přináší uspokojení! To je ten Boží uspokojující díl. Pokud to je cokoli, co je méně než to, jste vyřízeni.

Můžete mluvit jazyky jako lidé i andělé, můžete rozdat všechno, co máte, abyste nakrmili chudé, můžete prorokovat a můžete mít poznání a rozumět všem tajemstvím a všem věcem — a stále jste ničím (1. Korintským 13). Dokud to uspokojující něco, to jediné, co může uhasit tu žízeň... „Moje duše žízni po živém Bohu, jako jelen žízni po pramenu vod. Pokud ji nenajdu, zahynu.“ Když se dostaneš do takového stavu touhy po Bohu, tak se něco stane. Duch svatý tě má vést k těm velkým pramenům Božím. Ano, přátelé!

64 No, je dobré uctívat v duchu, to je pravda. Ale někdy máte ducha bez pravdy. Svatý Jan 4 říká: „Uctíváme Boha v duchu a v pravdě.“ A Ježíš je pravda. Je to přesně tak. A On je Slovem.

Ty prameny, které Bůh poslal, aby tě uspokojily v tom přirozeném, satan každý z nich poskvrnil. Do každého, ke kterému se dokázal dostat, přidal jedovatou příměs. Je to tak.

On vzal ten velký pramen církve. To byla Boží cesta. Ježíš řekl: „Na té skále postavím svou církev a brány pekla ji nedokážou přemoci.“ No, existují ohledně toho různé dohady. Římští lidé, katolíci, říkají, že ji postavil na Petrovi, rozumíte. A kdyby to tak bylo — Petr *přeci* v hanbě odpadl. A tak to nebylo, určitě to nebylo postaveno na Petrovi, „Petra“, té malé skále.

A pak protestanti říkají, že On ji postavil na sobě samém, Ježíši Kristu. Ne že bych se chtěl lišit, ale nesouhlasím s nimi. Npostavil ji ani na jednom ani na druhém. Postavil to na zjevení toho, kým On je. On řekl: „Požehnaný jsi, Šimone, synu Jonášův. Tělo a krev ti to nezjevily, ale můj Otec, který je v nebesích, ti to zjevil.“ Ne díky znalostem — nenaučil ses to z knih, nenaučil ses to díky členství v církvi, nenaučil ses to díky křiku. Nenačil... ale sám Duch svatý do tebe vnesl osobu Ježíše Krista. Pak, na této skále postavím svou církev a brány pekla ji nemohou přemoci. Ta svatá žízeň byla uspokojena v osobě Ježíše Krista. Tady to máte. To je ta věc, kterou chceme hledat. Pomocí toho tu žízeň uspokojit. Dobře.

Zjišťujeme, že musíme...

65 Vědomostmi? Ó! Poznání to je veliká věc. My se tím plníme a jsme toho dnes plní. Ale vidíte, poznání... Jak jsem jednou řekl, když jsem mluvil na téma poznání... Tam venku stál nějaký člověk a hovořil s mým přítelem, který tam stál. Řekl: „Jestli ten člověk nevěří ve vzdělání, proč potom čte Bibli?“

Oni... Pomyslel jsem si: „No, jestli nepochopili to, co řekl Pán Ježíš, jak pochopí, co říkám já, takový omezenec?“ Oni Ho nedokázali pochopit, i když to řekl tak jasně. Jednou tam řekl: „Nebudete-li jíst tělo, krev... pít krev a jíst tělo Syna člověka, nemáte v sobě život.“ On to nevysvětlil. Šel dál. Je to tak, vidíte.

„No,“ řekli, „ten člověk je kanibal. Máme jíst jeho tělo a pít jeho krev. Je to vampýr, vidíte. Chce, abychom se stali vampýři,“ vidíte. To jsou ti intelektuálové!

Ale On řekl: „Moje ovce slyší můj hlas. To se dostane k tomu vyvolenému, kterého Bůh vyvolil díky předzvědění. A nikdo... k Otci... Nikdo ke mně nemůže přijít, jestliže ho Otec nepřítáhne. A všichni, které

mi Otec dal, oni přijdou. Oni to pochopí." Ti učedníci tomu nerozuměli, ale věřili tomu, vidíte. Je to tak. A pokud tomu věříte... já nedokážu pochopit hodně věcí, ale každopádně jim věřím, rozumíte. Protože Bůh řekl, že to tak je.

66 Poznání — víte, že satanovo evangelium je poznání? Víte co? On ho kázal v Edenské zahradě Evě, jenže ona tím jeho evangeliem poznání byla svedena. A byla tím poskvrněna celá lidská rasa. To je čistá pravda. Oni vzali vzdělávací programy a zavedli je do církve. Ony jsou v pořádku tam venku, ale ne v Božím Slově. Ne, přátelé. Boha nepoznáte vzděláním. Boha nepoznáte tím, že budete vědět, jak... pomocí výuky matematiky a správného vyslovování složitých slov.

Pavel byl chytrý člověk. Ale když přišel ke Kristu a obdržel Ducha svatého a šel ke Korintským, tak řekl: „Nepřišel jsem k vám v přesvědčivých řečech lidské moudrosti [i když to mohl udělat].“ Řekl: „Přišel jsem k vám v moci a projevech Ducha svatého, aby vaše víra byla v Bohu, a ne v moudrosti nějakého člověka.“

My teď někdy zavádíme církevní programy. Oni si rovněž vybírají svého pastora. Církev si volí svého pastora. Říkají: „No, tenhle pastor má dva vědecké tituly z vysoké školy. Učil se čtyři roky psychologii. Získal tohle, tamto anebo ještě něco jiného.“ A zvolí si muže tohoto druhu. Proč? Místo pastora, který věří, že Boží Slovo je inspirováno, že je Bohem, a který bude kázat Slovo, nehledě na to, jak se při tom budou lidé cítit...

67 Bůh řekl Ezechielovi, víte, řekl: „Kaž to, ať už tomu věří nebo ne. Kaž to každopádně.“ Je to tak. Ať už to přijmou nebo ne, na tom nezáleží. Oni Ježíše nepřijali, ale On přesto stejně stále dál kázal. Místo nějakého opravdového pastora, který bude opravdu kázat Slovo a věřit Bohu, se snaží navrhnout nějakého intelektuála — člověka, který má to nejlepší vzdělání. Člověka, který se dokáže postavit za kazatelnu a nezabere víc než asi patnáct minut, aby se mohli rychle vrátit domů a věnovat se něčemu jinému. Aby Ricky mohl nasednout do svého sportovního auta a někam vyrazit. Aby si mohli zajít na twistové party a všechno možné. To je... ó, to je prostě... není to nic jiného než křížená vzdělanecká nečistota. Je to pravda. To je přesně to, o čem to je. Je to tak.

Ale co to je? To uspokojuje jejich chuť, vidíte. To uspokojuje chuť světského člena církve. To neuspokojí chuť svatého *člověka*. On si pokaždé vezme Slovo. Ale oni říkají: „Ó, dobře, no, ti lidé trochu přišli o rozum, vidíte. Oni nemohou... oni to nechápou. Oni... oni se snaží žít minulostí.“

68 Není to zvláštní? Přišel jsem sem na západ a zjišťuji, že se všichni snaží žít minulostí. Stále chtějí ty starodávné kovbojské časy. A když přijedu do Kentucky, tam chtějí ty starodávné dny horalů. Chtějí tímto způsobem jednat, mají takové akce. Ale když se jedná o starodávné náboženství, nechtějí s tím mít nic společného. Ty starodávné časy? Přišel jsem sem v čase rodea. Viděl jsem, jak tam měli vysokou ženu s tou zelenou špínou pod očima a s krátkými ostríhanými vlasy a s cigaretou v ústech. Vždyť kdyby něco takového spatřili v těch dávných dobách, tak by si mysleli, že má někde rakovinu. Dali by ji... Co kdyby vaše matka vyšla ven oblečená tak, jako se dnes oblékáš ty nebo tvoje dcera? Co by se stalo? Zavřeli by ji do blázince. Jistě. Vždyť vyšla ven bez sukně.

No, zapamatujte si teď, totéž se děje dnes. Lidé se rozkládají ve svých tělech. Jestliže procházejí středním věkem mezi dvaceti a pětadvaceti lety, tak se rozkládají i jejich mozkové buňky. Oni nemají... Lidé se stali takoví, že nemají dostatek chápání. Nevědí, co to znamená slušnost. Neumějí rozlišit, co je dobré a co zlé.

A, ó, jejich vzdělávací programy, oni...

69 Věděli jste, že vzdělání (mohu vám to dokázat) je z ďábla? Ne to, že umíme číst a psát, ale mám na mysli zavádění jejich vzdělání do církve. Na co se spoléhá komunismus? Na vědu, vzdělání. To je jejich bůh, satan, vidíte. To je to, co on představil Evě. To je to, čeho oni se stále drží. No, a teď se to dostalo do našich církví. Dostalo se to k baptistům, metodistům, presbyteriánům, letničním a ke všem. Někaké vzdělání, nějaký intelektuál, nějaký velký ten-a-ten a něco takového, a to ho jen vzdaluje ještě dál od Boha. To je zlé. Ano, přátelé.

A teď zjišťujeme, že oni... To uspokojuje jejich touhu. Když si církev něco takového zvolí, to ukazuje, jaké je smýšlení té církve, jaká je jejich touha, po čem oni žijí. Oni chtějí říct: „Náš pastor je velkorysý. On proti tomu nic nenamítá, když jdeme společně na koupaliště, a jde s námi.“

70 Jedna malá dívka jednou řekla mé Sáře, že její pastor byl v Africe. A když se vrátil, ona se toho večera svlékla, a měla na sobě jenom takové punčochy a předvedla mu Watusi, aby ho pobavila, protože byl v Africe. Watusi, to je jeden tam z těch kmenů, rozumíte. Hochu, chtěl bych vidět jednu z mých dívek v mém shromáždění, kdyby se pokusila něco takového udělat! Watusi! Rozumíte, to je předvádění se.

A pastor se posadí a dívá se na to, jak někdo z jeho shromáždění, mladá šestnáctiletá nebo osmnáctiletá dívka tam přijde, takhle svlečená, a projde jí to? To ukazuje, že on sám pochází z nějaké

stoky! Muž Boží, a dělá něco takového! Skutečně. Zní to tvrdě, ale uvědomuji si, že kážu také do celého národa. Ale ty si to také uvědomuješ, bratře, sestro, a tak mi dovoluňte říct, že to je pravda.

71 Sup si hová na mrtvolách. To je pravda. A tohle je mrtvola! Je to přesně tak. To jasně ukazuje, to tu jasně ukazuje, co je v jejich hlavě a jak je na tom jejich kontrolní věž, co jim to dává, vidíte, co se nachází v jejich duších. Jejich duše touží po takových věcech. Jejich duše touží po těch vysokých intelektuálních církvích, kde se lidé znamenitě oblékají, a pastor zabere patnáct nebo dvacet minut, a když to přetáhne, tak si ho předvolají před radu diákonů. A nesmí nic říct o hříchu, nesmí nic říct o nošení šortek, nesmí nic říct proti lidem, kteří dělají tohle, tamto nebo něco jiného. On se o tom ani nesmí zmínit. Pokud to udělá, výbor ho vyhodí. Vidíte, co to je? To je jejich filtr myslícího člověka.

Bible říká v 1. Janově 2:15: „Jestliže milujete systém tohoto světa nebo věci tohoto světa, je to proto, že láska Boží ve vás není.“

72 No, co to všechno řádění, které se dnes děje, a to ve jménu církve? Provozují v církvi tanec na parketu a ruletu a bingo a večírky, mladiství, rokenrol, twist — a všechen ten neřád. Podívejte se na toho Elvise Presleye, je to ďábel v botách. Pat Boone, Ricky Nelson, to je ta největší překážka, jakou tento národ kdykoliv měl. Je to tak.

Oni říkají: „Ó, oni jsou velice nábožní. Zpívají křesťanské písně.“ To by nemělo... Církev by vůbec neměla takovou věc dovolit. Někteří z těch lidí jdou ven, a dnes večer jsou někde v nočním klubu a tancují tam a hrají a všechno možné. A další večer jdou k oltáři a tam pláčou. A další večer už hrají na pódiu. Ó, pro smilování! Jak daleko se může... kam až se může posunout špína? Ano, pánové. Nejdřív se musíš osvědčit, že jsi Božím mužem. Ne všechen tento nesmysl; jen proto, že umí mlátit do kytary nebo něco takového.

Podle vaší touhy můžete poznat, kdo je na trůnu vašich srdcí. Podle toho, co milujete; to je to, co ukazuje... Říkáte: „No, já si myslím, že ty věci jsou v pořádku, bratře Branhame.“ No, jen si zapamatuj, ty víš, co ve tvém srdci je. Ano, přátelé. Podle toho, čím se živí tvá duše, po čem touží tvá duše, a pak můžeš vidět, co ji uspokojuje — pokud to není toto Slovo, pak tam není něco v pořádku. Protože Duch svatý žije pouze ze Slova, rozumíte.

73 Chtěl bych, abyste uviděli ještě další velké nebezpečí, předtím než skončíme. Pokud nejste... Pokud jste se neprovinili v žádné z těchto věcí, o kterých jsem se zmínil a... jedná se o nebezpečí zanedbávání *uhasení* žízně, rozumíte. Vy říkáte: „Já mám svatou žízeň, ale... neprovinil jsem se, bratře Branhame, že jsem chodil a byl jen členem církve, a takovými věcmi. Ale...“ Rozumíš, zanedbat *uhasit* žízeň... pokud zanedbáš uspokojit žízeň po vodě, nebo po jídle, umřeš. A jestli zanedbáváš žízeň, která je v tobě, po Bohu, umřeš duchovně.

Vy voláte po probuzení. Čekáte, kdy ve vaší církvi bude probuzení. No, to není... to není probuzení pro tebe. Probuzení by mělo začít rovnou v tobě, když začneš žíznit po Bohu. Nějaký jiný člen církve na to probuzení možná očekávat nemusí. Pokud to propukne v tobě, tak to propukne i na jiných místech, rozumíte.

Ale vidíte, vy zanedbáváte tu žízeň... pokud zanedbáte podojit krávu, když ta kráva je... když má vemeno plné mléka. A jestli tu krávu takhle necháš, ona se zasuší. To je čistá pravda. A jestli zanedbáš napít se vody a říkáš: „Já už pít nebudu,“ tak zemřeš. Jestli zanedbáš jíst jídlo, zemřeš. A tak, jestli zanedbáš dát Duchu svatému Slovo Boží, tak zemřeš.

74 Vy křesťané, vy baptisté, metodisté, presbyteriáni, letničtí, Sbory Boží, jednotáři, dvojiční, trojiční, kýmkoliv jste, rozumíte — je to jedno — pro mě to vůbec nic neznamená. Nemyslím si, že pro Boha to něco znamená, rozumíte.

Ty jsi individuální osoba. Jsi jednotlivec. Do nebe nikdy nepůjdete jako církev, denominace. Do nebe půjdeš jako jednotlivec, je to mezi tebou a Bohem. Toť vše. Nezáleží na tom, do které církve náležíš. A pokud zanedbáš číst Bibli a věřit Bibli, a Duchu svatému, a krmit se tím, tak zemřeš.

Ježíš řekl v Janovu evangeliu 4:3, mám tu to místo Písma právě poznamenáno, Ježíš řekl, že člověk nebude žít jen samotným chlebem, ale každým slovem, ne jenom jeho částí. My z toho bereme jenom něco maličko. Já to nazývám „biblický stopař“. Oni říkají: „No, tomuhle věřím; ale teď přeskočme sem,“ vidíte. Musíš ho vzít slovo za slovem.

Ježíš řekl: „Člověk bude žít každým slovem, které vychází z Božích úst.“ Věděli jste o tom?

A víte, my jsme udělali ten den, ve kterém žijeme... my jsme z toho dne udělali náboženskou zvrhlost.

75 Nedávno mě zavolala dcera a řekla mi: „Tati“ (z druhé poloviny domu), řekla, „přijď sem. Budou dávat náboženský program.“ Byl to zpěv, zpěv chvalozpěvů. A vystoupil tam nějaký malý Ricky a četl to tam. A jestli jsem někdy viděl nějaký rouhavý styl, tak to bylo to. Ti muži, kteří tam byli a ti lidé... vypadalo to

spíš jako nějaký zábavný program. Chtěli napodobit nějaký indiánský kmen a vyváděli tam a poskakovali a boxovali se mezi sebou.

No, kam se poděla upřímnost? Kam se poděly ty starodávné chvalozpěvy, které jsme měli ve zvyku zpívat, a radovat se v Duchu Božím, a slzy nám stékaly po tvářích? A teď, snažíme se zdržovat dech, tak až už v nás žádný dech nezůstane, že až modráme v obličejí, a chceme tím ukázat, že jsme *velcí* zpěváci. Vždyť jsme to okopírovali z Hollywoodu a ze všech těch programů, na které se díváme, z toho intelektuálního zpěvu a z těch vycvičených hlasů. Rád poslouchám dobrý zpěv. Rád poslouchám dobrý starodávný procítěný srdcem letniční zpěv. Ale určitě nenávidím to kvičení, které dnes nazývají zpěvem. Je to tak. Myslím si, že to je ta nejabsurdnější věc. Je to zvrácenost. Je to tak.

76 Rád vidím muže, který je mužem. Ale strašně nerad vidím někoho, kdo má na sobě spodní prádlo své ženy, natáčí si ofinu a dolů mu visí dva copy a ofina *na čele*... to bych mužem nazvat nemohl. On neví, na kterou stranu rasy patří, rozumíte. To je pravda. Rozumíte, žena... podívejte, žena se chce ostříhat... chce mít vlasy jako muž, a muž se snaží si udělat ofinu jako žena. Muž nosí spodní prádlo své ženy a ona si oblékne jeho kombinézu, vidíte. Je to prostě převrácenost, úplně naopak.

A stejně tak to vypadá s tímto národem, s lidmi, s církvemi a se vším. Ó, Bože, kde je toho konec? Příchod Pána Ježíše Krista, to je toho konec.

77 A tak, když zanedbáte krmit Ducha svatého Slovem Božím... Ježíš řekl, že každé slovo bude skrze Ducha svatého. A teď poslouvejte, jestliže se Ho snažíte nakrmit nesprávnou věcí, pokud je v tobě opravdový Duch svatý, On pozná ten rozdíl. Zapamatujte si tedy, Slovo Boží je to, čím se živí Duch svatý. On se neživí nadšením; on se neživí vzděláním; on se neživí chozením do církve; on se neživí teologiemi.

Je velký rozdíl mezi něčím inspirovaným a teologickým stanoviskem ohledně toho. Všichni ti teologové v Ježíšově době, ó, oni to měli slovo za slovem a stránku za stránkou, všechno uspořádané. Mesiáš měl přijít takovýmto způsobem. Přesně tak to bylo. A oni, každý to promeškal. Víte, co řekl Ježíš, když přišel? On řekl: „Vy jste z vašeho otce ďábla. A děláte jeho skutky.“ Jim nebylo zjeveno, čím bylo to opravdové Slovo. Oni přehlédli ty malé rohy, stejně jako je přehlízíme dnes.

„Pokud budeš patřit k tomuto...“ a „pokud budeš patřit k tomuhle, budeš v pořádku.“ Nevěřte tomu. Musíte patřit Kristu.

A pokud je ve vás něco, co dychtí po Kristu,

78 jen si zapamatujte, když jste byli v bedrech svého otce, tehdy jste byli s ním. Ale váš otec vás tehdy neznal, a i vy jste svého otce neznali. Vy jste museli přijít a narodit se. A Bůh udělal cestu skrze vaši matku, skrze to semeníště. A pak se to stalo, a potom jste se stali mužem nebo ženou, ať to bylo cokoliv. Pak jste poznali svého otce a váš otec s vámi mohl mít společenství.

Tedy, zapamatujte si, jestliže máte věčný život, váš život byl na začátku v Bohu. A ten život... Bůh je Slovem. A potom, když se to Slovo stalo tělem, v Ježíši Kristu, Bůh sestupující dolů, aby přebýval ve svém vlastním těle (učinil se Synem Božím); když Bůh sestoupil dolů, aby přebýval v tom... Vy jste byli v Něm, když byl ukřižován; a vy jste byli ukřižováni s Ním a vy jste s Ním zemřeli na Golgotě. Byli jste s Ním pohřbeni na hoře a povstali jste s Ním v to velikonoční ráno. A teď sedíte spolu v nebeských místech v Něm. A teď s Ním máte společenství, rozumíte. Sám Bůh se stal jedním z nás. Žádný člověk nikdy neviděl Otce; ten jednorozený od Otce, ten Ho oznámil. To je... Bůh se stal člověkem, aby mohl mít společenství s tebou jako s člověkem, vidíte. A teď, ty jsi tělo, a On je tělo.

Bůh se stal mezi námi tělem v osobě svého Syna Ježíše Krista. A v Něm byl Bůh. On byl Bohem, On nebyl ničím menším než Bohem. On byl Bohem. Bůh zjevený v Synu, Ježíši Kristu, což z Něj udělalo Emanuela, jak to řekl prorok, že jím bude.

79 No, vidíte tedy, museli jste být... Předtím než byl vůbec zformován svět, vaše jméno bylo vloženo do Beránkovy knihy života. A tak, čím se můžete krmit? Duch svatý žije díky Slovu Božímu. A teď ve Zjevení 22:19 Bible říká: „Kdokoliv by z toho jedno slovo vzal, nebo k tomu jedno slovo přidal, jeho část bude vzata z knihy života.“ Vidíte, jak hluboko to sahá?

Vy nemůžete... Duch svatý nebude žít na věcech tohoto světa — jako holubice a vrána. Vrána je velký pokrytec. Vrána... to *stvoření* tady může celý den jíst pšenici a pak odletí jinam a sedne na starou mršinu a také ji může jíst. Může sedět na poli a jíst spolu s holubicí pšenici a pak poodletí a krmí se mrtvou mršinou. Ale holubice může celý den jíst pšenici, ale nemůže jíst mrtvou zdechlinu, protože je holubicí. A holubice v sobě nemá žádnou žluč. Jedno sousto z té mršiny by holubici zabilo, rozumíte. Ona nemá žluč. A takhle to je — žádná hořkost.

A tak to je s opravdovým, skutečným křesťanem. Oni nechtějí věci tohoto světa. Jedí prostě Slovo Boží, a jenom to — to, co je čisté, ten filtr myslícího člověka, vidíte. Tím oni procházejí, a jenom tím.

Mrtvé věci tohoto světa jim zapáchají. Podívejte se na tu starou vránu za dnů té předpotopní zkázy, jak létala od jednoho těla ke druhému a žrala ty staré mrtvé zdechliny. Ona se už do korábu nevrátila. Ale holubice pro své nohy nemohla najít odpočinutí, vidíte. Ona se vrátila do korábu, kde dostávala zrní. A takovým způsobem to děláme i my. My žijeme skrze Slovo Boží.

80 V žalmu 42... tento žalm musel David napsat, tento žalm 42, když byl na útěku, když řekl: „Moje duše žízni po tobě, tak jako jelen žízni po potocích vod.“ Podívejte, on volal... David byl na útěku. Byl... měl na sobě olej pomazání; věděl, že se stane králem. Prorok ho pomazal na krále. No, všimněte si. A tam on byl. Měl malou skupinku vojáků, která se skládala z pohanů, a tak dále. A nacházel se na vrcholu hory a v údolí se nacházelo jeho milované město, které bylo kvůli jejich hříchům kolem dokola obsazeno Filistíny. A David v ten horký den... Muselo to tak být, když napsal tento žalm: „Jako jelen žízni po potocích vod.“

Všimněte si, David v tomto stavu, a on se díval dolů. Pozoroval své milované město a vzpomínal, když byl malým chlapcem, jak tam chodíval se svými ovci kolem jedné tůňky. Byla to tam dole dobře zavlažovaná krajina a rovněž krajina chleba. Opravdu, „Betlém“ znamená dům Božího chleba. A pak, když David vzpomínal, jak tam tudy procházel a pil tu dobrou studenou vodu; a teď tady ležel jako uprchlík, daleko od svého vlastního lidu. Neměl místo, kam by se mohl uchýlit. A jeho duše musela lkát po té dobré studené vodě.

81 On tam měl nějaké služebníky, kteří, ó, pro ně bylo to nejmenší jeho přání rozkazem. A oni, tři z nich, si probili cestu těmi řadami Filistínů do vzdálenosti patnácti mil *nebo* sedmi mil nebo něco takového, tam a zpátky, prosekali si cestu a přinesli mu doušek té vody.

Ale ta žízeň duše... Jeho tělo... On byl tam na hoře, a asi tam musel pít z něčeho, co se mu dostalo pod ruku, z nějakého starého *měchu* z kozí kůže, nebo něčeho takového, ve kterém byla nějaká stará teplá voda, v tom horkém dni. On si pomyslel: „Kdybych se jen mohl položit a uhasit mou žízeň, kterou mám. Kdybych se mohl dostat tam dolů do Betléma a lehnout si tam u toho pramene a napít se.“

82 A když oni tam sestoupili a nabrali tu vodu a přinesli ji zpět, žízeň jeho duše byla o moc větší — ne po Betlému, ale z Jeruzaléma. Jeho duše byla tak... on tu vodu obětoval a řekl: „Ani ji neochutnám.“ Vylil ji na zem. Vidíte, jeho duše žíznila po Bohu víc než po tom, aby uspokojil a uhasil svou žízeň tou dobrou... žízeň svého těla, tou dobrou studenou vodou. On ji vylil na zem. Vidíte, dům Boží, ty duši ovlažující vody z Jeruzaléma, které jsou shora...

Ježíš u Jana 6:33 řekl: „Já jsem chléb života. Já jsem chléb života.“ Betlém, dům Boží, naše církve, ta pozemská církev Boží, ta církev, která je tady na zemi — rádi chodíme na shromáždění, tady na zemi. Ale ta větší je Jeruzalém, která je shůry, kterou je Bůh: Jeruzalém nahoře, kterým je Bůh. Větší je ta žízeň duše, abychom byli tam s Ním, než abychom se tady uspokojili jen nějakým členstvím někde v církvi. Vidíte, členství v církvi tu žízeň neuspokojí. David je tady toho důkazem. Ta voda rovnou z domu Božího, vidíte. On ji vylil na zem, aby našel přízeň, aby dostal dobrý studený doušek od Boha. Dokonce... Větší než žízeň, která je v tobě, je ta žízeň duše, žízeň po Bohu.

83 Všimněte si, Jeruzalém. To slovo... Jeruzalém je shora, říká Bible, který je matkou nás všech. A Kristus je naše matka, jsme si toho vědomi. Bůh je naší matkou, protože jsme se z Něho narodili. To slovo prostě znamená pokoj. Jeruzalém, šalom, neboli šalom, to znamená pokoj. Jeru-šalom, rozumíte, znamená pokoj. Větší má být žízeň každé jednotlivé duše po vodách života, než abychom říkali, že patříme k nějaké církvi. Ta žízeň duše nemůže být uspokojena — ta opravdová skutečná žízeň. Ona může být převrácena. Můžete si myslet, že jste v pořádku, když se připojíte k církvi. Ale to není to. To tu opravdovou svatou žízeň po Bohu neuspokojí. To to zkrátka neudělá. To jenom... ne, v tom to není.

84 No, David tady v žalmu 42:8 řekl, že když „Hlubina se ozývá hlubině ve hluku Tvých peřejí,“ to je volání duše. Pohleďte, často jsem to používal jako ilustraci. Jestliže má ryba na hřbetě ploutev, byla jí tam dána kvůli tomu, aby pomocí ní mohla plavat. Ona ji k něčemu potřebuje. Co kdyby teď rekla: „Já budu rybou jiného druhu. Budu chytrou vzdělanou rybou. Já prostě... Budu věřit nějaké opravdové teologii. Věřím, že tu ploutev mít nemusím.“ V tom případě by se v té vodě daleko nedostala, že ano? To je čistá pravda.

Co kdyby strom řekl: „No, vím, že tu musela být nejdřív půda, abych měl kde růst. To je pravda. Měl bych růst v zemi, ale já budu jiným stromem. Chci, aby mě posadili sem doprostřed ulice, abych mohl být středem pozornosti,“ vidíte. Ten strom by příliš dlouho nežil, rozumíte. Je to tak. Když ta hlubina volá po hlubině, je zapotřebí něco víc než být členem nějaké církve. Je potřeba něco víc než podání si ruky s kazatelem. Je potřeba něco víc než žít dobrým spořádaným životem. Je zapotřebí něco, co tě uspokojí. A to stéká od Boha do duše. Hlubina volá po hlubině v hluku Tvých peřejí, ó, Pane, ta hlubina volající na hlubinu.

85 Mohli bychom se zamyslet, jaký druh žízně byl dnes večer v nás? My, jako letniční lidé, kam směřujeme? Jaký je v nás druh žízně? Jaký druh žízně je ve mně? Jaký druh žízně je v tobě? Nesnaž se tu svatou žízeň po Bohu umlčet.

Před lety, když tady v horách hledali zlato... Před mnoha lety jsem četl jeden příběh. A stále si ho pamatuji. Bylo tam řečeno, že jeden zlatokop odešel někam sem až tady za ty hory, a hledal zlato. A narazil na bohatou žílu. A vrátil se zpět a přemýšlel o tom, že až se vrátí do města, čím vším bude, že všechny jeho starosti skončí. A říkal si: „Zítří, až tam dorazím...“ Měl už jenom jeden den cesty do cíle, do města, a měl to zlato s sebou. Měl ho plný vak.

86 Měl s sebou psa — nechci teď porovnávat Ducha svatého ke psu, ale ukazují jenom takovou ilustraci — ale ten pes... V noci ten zlatokop ležel v posteli a začal přemýšlet: „No, zítří zanesu své zlato do města a stanu se tím, čím jsem vždy chtěl být. Vždycky jsem chtěl být bohatý; chtěl jsem mít krásné věci a tak dále.“ A najednou ten pes začal štěkat, a bylo to kvůli tomu, že se blížil nepřítel. A on vyšel ven a řekl: „Buď zticha!“ A tak ten pes ztichl. A jen co si lehnul a chtěl usnout, pes začal znovu, a začal sebou škubat na řetězu. A on přišel znovu ke dveřím a řekl: „Budeš zticha! Chci, abys věděl, že zítří budu bohatý člověk,“ rozumíte. A to byl jeho velký sen.

Ale ten pes znovu začal štěkat.

87 A nakonec už toho měl dost, a tak vstal, vzal pušku a psa zastřelil. Řekl: „Stejně už tě nebudu potřebovat. Zítří budu bohatý, zítří ze mě bude boháč.“ A opřel pušku do kouta, obrátil se zády ke dveřím a usnul. A ten muž, který ho celé dny sledoval, se vplížil dovnitř a zabil ho. A on se bohatým člověkem nestal, vidíte. Zastavil ten varovný bzučák, který se mu snažil sdělit, že jeho život je v sázce.

88 A bratře, sestro, nikdy nebudeš schopen... nikdy se nesnaž umlčet to svaté volání ve tvém srdci, rozumíš, členstvím v nějaké církvi, odříkáním vyznání víry nebo příslušností k nějaké organizaci. Existuje pouze jedna věc, která to dokáže uspokojit. Je to osoba Ježíše Krista.

„Jako jelen dychtí po potocích vod, tak moje duše žízní po Tobě, ó, Bože. Moje duše žízní po živém Bohu,“ rozumíte. Ve vás se nachází něco, co chce vidět Boží působení. Vaše duše po tom žízní. Nezastavte se u něčeho menšího, než je toto. Nenechte si nějakým pastorem namluvit, že si s ním stačí podat ruku, připojit se k církvi, nebo členství v té organizaci. Nezabijte tu svatou touhu. Ona vás varuje. Přijde určitý den, kdy dojdete na konec cesty.

89 Jako jedna mladá žena v našem městě, ze kterého pocházím, ona řekla... Jedna mladá dívka tam chodila do sboru, byla to fajn mladá dívka. A ona chodila městem. Měla dlouhé vlasy, víte, a měla je takhle vzadu stažené... uhlazené, skoro jako oloupaná cibule. A po obličeji vypadala... neměla nalíčenou tvář. A ta mladá dívka měla ve zvyku se jí posmívat. Řekla: „Kdybys neměla za kazatele toho tupohlavce, kterého tam máte (tím myslela mě) mohla bys slušněji vypadat. Ale ty vypadáš jako něco ze starožitnictví.“ A, ó, ona pokaždé, když ji takhle viděla, tak si ji opravdu dobírala. Řekla jí: „Náš pastor je velkorysý.“ Řekla: „On ví, že... proč to takhle děláš? Na tom přece vůbec nezáleží, jak se oblékáš a tak dále.“ Na tom záleží! Boží Bible říká, že záleží. Máte žít každým slovem. A tak ta dívka si jí vůbec nevšímal a šla si svou cestou. Ona je teď misionářkou.

90 A potom ta mladá žena dostala pohlavní nemoc a umřela. Můj přítel ji napouštěl balzamující látkou. Když umírala... řekl mi, potom když umřela, že stále cítil tu látku. Měla totiž v boku vyžranou díru — způsobenou pohlavní nemocí. Oni ani... ani její rodiče nevěděli, co s ní je. A ona zemřela. Ale předtím, než zemřela, byla učitelkou nedělní školy. A celá její skupinka nedělní školy tam přišla. Chtěli vidět, jak bude odcházet do nebe, jak přijdou andělé a odnesou ji. A její pastor... si byl venku zakouřit, a procházel se sem a tam v nemocnici po chodbě. A oni měli zpívat, když bude umírat. Věděli, že určitě zemře. Lékaři řekli, že umírá. A tak všichni chtěli vidět, jak přijdou andělé, a odnesou ji.

91 A najednou, když byla postavena před realitu... no, ona byla věrnou členkou církve. Byla učitelkou nedělní školy a věrnou členkou znamenité velké denominační církve. Ale když byla... když začala bojovat, když na ni udeřila smrt, měla vypoulené oči a řekla: „Jsem ztracená!“ Řekla: „Jsem ztracená! Jděte pro pastora.“

On zahodil cigaretu a vešel dovnitř, řekl: „No tak, no tak, no tak. Zavoláme doktora, aby ti dal něco na uklidnění.“

Řekla: „Nechci nic na uklidnění!“ Řekla: „Ty svůdce lidí! Já umírám a jdu do pekla. A jsem ztracená, protože jsi mi neřekl pravdu. Jdi rychle pro tu dívku od Goodhuových a přiveď ji okamžitě sem. Ona měla pravdu.“

Počkej, až budeš jednou stát realitě tváří v tvář. Nesnaž se tu svatou žízeň umlčet. Nepokoušej se to odstřelit nějakou moderní vzdělávací dvouhlavňovou kulovnicí. Poslouchej dnes večer to varování Ducha svatého, který tě varuje: „Já jsem ta cesta, pravda a život. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mě.“ A on je Slovem.

Skloňme na chvíli naše hlavy.

92 Chtěl bych citovat ještě jedno slovo Pána Ježíše, zatímco o tom přemýšlíte. Ježíš řekl v Matouši 5:

„Blahoslavení ti, kteří hladovějí a žízní.“ Je to dokonce požehnané, když v sobě tu žízeň pociťuješ.

Došel jsi do takového bodu, že celý tvůj systém je tak zkažený denominacionizmem a malými kulty a klany a těmi věcmi, a nějakými sociálními církevními řády, členstvím v lóžích, a tak dále — a *pobíháním* z církve do církve? Podařilo se ďáblu dát ti tu zkaženou vodu a ty z ní chlemtáš jako vepř z koryta, i když ani nevíš, čím vlastně je to opravdové utišení Boží žízně, když Ho vidíš jako realitu skrze Ducha svatého žijícího v tobě a projevujícího se?

Pokud... pokud jsi na tom dnes večer tak, pokud stále žízníš po Bohu, dovol, abych ti řekl:

Je pramen krví naplněn,
jenž proudí z Krista,
a když v něm hříšník ponořen,
je zbaven hříchů sil.

Když lotr kál se, zaplesal,
že spatřil pramen ten,
jímž mohu, byť bych poklesal,
od jha být svoboden.

Co vírou spatřil jsem Tvou krev
z Tvých skrání prouditi,
Tvou lásku slavil vždy můj zpěv,
vždy bude slaviti.

93 Pokud dnes večer pociťuješ tuto žízeň, aby ses dozvěděl více o Bohu a abys k Němu mohl přijít blíže, nechceš teď zvednout ruku, když jsou všechny hlavy skloněny, a říct: „Modli se za mne.“ Ó, Bože, podívej se na ty ruce. V celé zemi, kde je slyšet toto vysílání, z východu, severu, západu i jihu — vy, tam v těch místnostech — zvedněte vaše ruce, aby to pastoři viděli, kdokoliv tam jste, že toužíte, že něco ve vás žízní po Bohu. Ta svatá žízeň... nesnažte se ji uspokojit *jinak*.

„Ó,“ říkáte, „bratře Branhame, já jsem jednou křičel, tančil jsem v Duchu.“

Nespoléhej se na to. Počkej, dokud se nedostaví to uspokojení, ta uspokojující porce plnosti Ducha svatého, který vejde do tvého nitra. Pak se rozezní ty zvony jánotu a mluvení v jazycích a dostaví se tančení v Duchu. Nebudeš to muset dělat pomocí hudby. Budeš to dělat, když pojeděš ve svém autě. Budeš to dělat, když budeš zametat podlahu. Budeš to dělat, když budeš zatloukat hřebíky do stěny, při své práci jako truhlář. Kdekoliv budeš, ta nevýslovná radost a plná slávy... Modleme se teď.

94 Drahý nebeský Otče, toto dnešní večerní malé poselství bylo dlouhé, zdoluhavé a protáhl jsem to. Ale drahý Bože, ať tvůj Duch svatý předá jeho význam každému srdci. Přímo v tomto sboru se dnes večer zvedly spousty rukou, i na chodbách a všude. Drahý Bože, prosíme za ně. Ó, ať ten uspokojující díl Boha, kterým je Kristus, ta naděje slávy, naděje života ve vás, ať vstoupí do každého z nich napříč celým tímto národem: od Kalifornie až po New York, tam kde teď už je brzké ráno (oni tam poslouchají); a v New Hampshire, a dál v Bostonu a až do Texasu a napříč Indianou a do Kalifornie, a kolem dokola.

Ó, Bože, podívej se na ty ruce. A podívej se, co je pod nimi, Pane — to srdce, které hladoví a žízní.

95 Tento zvrácený den, kdy ďábel zaslepil oči lidí, že stačí být jen členem církve, a říká, že to je všechno, co je potřeba... A oni se přesto dívají sami na sebe a vidí ten způsob, jakým jednají, a že mají touhu být jako ten svět, zatímco nám Bible říká, že stačí, když věci tohoto světa, byť jen milujeme, a láska Boží v nás není.

Jen pomysli, Otče, jak převrácená věc, co on může udělat s tím opravdovým ryzím Slovem; jak mohou říct: „Ó, my věříme Bibli, ale ne tomuhle. Tomuhle my nevěříme. My věříme, že to patřilo jinému věku. Věříme, že toto znamená tohle.“

Protože nějaká denominace pokřivila jejich myšlení směrem k té stoce, zatímco Ježíš řekl: „Kdokoliv by z toho vzal jedno slovo nebo k tomu přidal jedno slovo, jeho část bude vzata z Knihy života.“

Drahý Bože, při pomýšlení na to zklamání, které je čeká u soudu, když lidé žili dobrým, čistým, svatým životem, chodili do církve a byli věrní až do krajnosti — a budou ztraceni.

96 Přicházejí mi na mysl ti farizeové, jak od svých chlapeckých let byli vyučeni ve Slově, procházeli těmi školami a vším možným. Svatí — museli být takoví, jinak by byli ukamenováni k smrti. A Ježíš řekl: „Vy jste z vašeho otce ďábla.“

Jak tam ten Izrael šel (a ať je to varování pro ty letniční, Pane, v celé zemi), jak prorok Mojžíš přišel do Egypta, aby vyplnil Slovo Boží, aby jim přinesl to večerní světlo; jak viděli ty velké Boží zázraky; jak šli za ním; přešli Rudé moře; byli v něm pokřtěni; vyšli na poušť a jedli andělský pokrm, který padal z nebe — a pak odmítli přijmout celé Slovo. Když se vrátili z Kádesbarne... přišli do Kádesbarne... ze

zaslíbené země a řekli: „Jsou jako obři. Nedokážeme to,“ zatímco Bůh jim řekl: „Já jsem vám tu zemi už dal.“

Ti okrajově... Ježíš řekl: „Jeden každý z nich zahynul.“ Jsou mrtví, ztraceni bez Boha, i když toto všechno udělali.

Viděli tyto zázraky, radovali se, tančili na mořském pobřeží spolu s Miriam, když hráli na tamburínu. A jenom tři z těch dvou milionů tam vešli.

97 Uvědomujeme si, Otče, že když sperma, ty geny ze samce a samice se sloučí, je tam pouze jeden z milionu, který je přijatý. Jeden zárodek ze samce nachází plodné vajíčko ženy, samice. A milion dalších zahyne. A tady milion... dva miliony vyšli z Egypta. A dva, Jozue a Kálef, vešli do té země; jeden z milionu.

Otče, chvěji se, když na to pomyslím. Když pomyslím, že v dnešní době je na celém světě pět set milionů křesťanů, a že by jich bylo pět set, kdybys měl dnes večer přijít. Ó, Bože, dej, abychom si zapamatovali, že každé Slovo Boží stojí jako památník. Musíme mu věřit; musíme mu být poslušní. A když jsi řekl: „Čiňte pokání, každý z vás, a dejte se pokřtít ve jménu Ježíše Krista na odpuštění hříchů a přijmete dar Ducha svatého. Protože to zaslíbení je pro vás a pro vaše děti a pro ty, kteří jsou daleko a pro všechny, které Pán, váš Bůh povolá.“

A Bože, Ty stále dnes večer voláš. A to zaslíbení platí tak dlouho, dokud Ty voláš. A duchovenstvo pokřivilo myšlení těch lidí a nasměrovalo je ke vzdělání, k denominačním teologickým školám, k takové věci, že říkají: „Ó, ty prostě věříš.“ Dábel také věří. Ale nemůže přijmout Ducha svatého. Jidáš Iškariotský byl... dělal všechno, co ti ostatní učedníci; kázal Evangelium. Ale když nastal čas, aby obdržel Ducha svatého, ukázal své barvy.

Bože, ať si lidé v této zemi dnes večer uvědomí, že bez tohoto prožití jsou ztraceni. Kéž by se to stalo dnes večer, že jejich duše budou uspokojeny Tvojí porcí, Pane, zatímco je poručíme do Tvé ruky. Oni jsou Tvoji, Pane. My jsme jenom zodpovědní za Slovo. Prosím, aby uvěřili celým svým srdcem a byli naplněni Duchem svatým. Prosíme o to v Ježíšově jménu. Amen.

Miluji Jež, miluji Jež,
protože On nejdříve miloval mě
a vykoupil spasení mé na Golgotě.

98 Ó, je On tvým uspokojujícím dílem? Ó. Milujete Ho z celého srdce? No, ta slova někdy tnou. Ale zpívejme teď v Duchu, rozumíte, teď všichni *společně*. A podejme si ruku s bratrem sedícím vedle, se sestrou, a jen řekněme: „Bůh ti žehnej, poutníku.“ Když to budeme znovu zpívat.

Miluji Jež, miluji Jež,
protože On nejdříve miloval mě
a vykoupil spasení mé na Golgotě.

Podali jsme ruku jeden druhému. A teď zavřeme oči a zpívejme v Duchu a zvedněme ruce k Němu.

Miluji Jež, miluji Jež,
protože On nejdříve miloval mě
a vykoupil spasení mé na Golgotě.

Ó, není On nádherný?

Nádherný, nádherný, je mi Ježíš zde,
Bůh rady i moci, kníže pokoje.
Spasil mne, chrání mne
od hanby hříchu,
nádherný je můj Spasitel,
chvála mu!

Nádherný, nádherný, je mi Ježíš zde,
Bůh rady i moci, kníže pokoje.
Spasil mne, chrání mne
od hanby hříchu,
nádherný je můj Spasitel,
chvála mu!

99 Ó, nejste z vašeho prožití s Kristem nadšení? Copak není nádherný? Copak On neuspokojuje?

Kdysi jsem ztracen byl,
teď jsem nalezen,
svobodný od odsouzení,
Ježíš dává svobodu
a plné spasení;

spasil mne, ochrání mne
od veškerého hříchu a hanby,
nádherný je můj Vykupitel,
sláva Jeho jménu.

Nádherný, nádherný, je mi Ježíš zde,
Bůh rady i moci, kníže pokoje.
Spasil mne, chrání mne
od hanby hříchu,
nádherný je můj Spasitel,
chvála mu!

100 Věříte, že to je biblické? Bible říká: „Tleskejte rukama a dělejte radostný povyk pro Hospodina.“ Víte, vždycky jsem chtěl být hudebníkem. Moje dcera Rebeka se učí na klavír. Můj malý syn se učí na trubku. Ale já jsem se naučil hrát na nástroj o deseti strunách.

Nádherný, nádherný, je mi Ježíš zde,
Bůh rady i moci, kníže pokoje.
Spasil mne, chrání mne
od hanby hříchu,
nádherný je můj Spasitel,
chvála mu!

Milujete Jej?

Chodíme ve světle, Jeho světle,
kde kapky rosy Jeho světlo nesou.
Sviť kolem nás, Pane, přes noc i den,
Ježíš je světlo světa.

Chodíme ve světle, Jeho světle,
kde kapky rosy Jeho světlo nesou.
Sviť kolem nás, Pane, přes noc i den,
Ježíš je světlo světa.

101 Uctívejte Boha vším, co máte.

Když tam za pochodu vejdou svatí,
když tam za pochodu vejdou svatí,
Pane, chtěl bych být nalezen v tom počtu,
když tam za pochodu vejdou svatí.

Ó, když Ho budou korunovat Pánem veškerenstva,
když Ho budou korunovat Pánem veškerenstva,
Pane, chtěl bych být nalezen v tom počtu,
když Ho budou korunovat Pánem veškerenstva.

Když slunce odmítne svítit,
když slunce odmítne svítit,
Pane, chtěl bych být nalezen v tom počtu,
když slunce odmítne svítit.

Máte to rádi? No, rád bych věděl, jestli jsou obráceny vaše nohy. Už netančíte tam venku pro ten svět, rozumíte. Ale poklepávejme nohou pro Pána, pro Pána. Jsou vaše ruce obráceny — už nekradete? Jsou vaše rty obráceny — už nelžete? Nemějte náboženství jen ve vaší hlavě; mějte ho v celé své bytosti, to je ono! K tomu je zapotřebí celý člověk. To je pravda. Poklepávejme teď našima nohama.

Když tam za pochodu vejdou svatí,
když tam za pochodu vejdou svatí,
Pane, chtěl bych být nalezen v tom počtu,
když tam za pochodu vejdou svatí.

Když tam za pochodu vejdou svatí,
když tam za pochodu vejdou svatí,
Pane, chtěl bych být nalezen v tom počtu,
když tam za pochodu vejdou svatí.

Zvedněme teď naše ruce.

Když tam za pochodu vejdou svatí,
když tam za pochodu vejdou svatí,
Pane, chtěl bych být nalezen v tom počtu,
když tam za pochodu vejdou svatí.

Když Ho budou korunovat Pánem veškerenstva,
 když Ho budou korunovat Pánem veškerenstva,
 Pane, chtěl bych být nalezen v tom počtu,
 když tam za pochodu vejdou svatí.

102 Copak Ho nemilujete?

Pak choďme v světle,
 (On je tím světlem, však víte.)
 Jeho světle,
 kde kapky rosy Jeho světlo nesou;
 sviť kolem nás, Pane, přes noc i den,
 Ježíš je světlo světa.

Věříte, že On je světlem světa? Ano? Pavel řekl: „Když zpívám, budu zpívat v Duchu. Když uctívám, uctívám v Duchu,“ rozumíte. Cokoliv děláte, dělejte to všechno v Duchu, to je správné. A Duch oživí to Slovo. Souhlasí to? To je pravda. Ano, přátelé.

Všichni svatí světla prohlašujte,
 že Ježíš je světlem světa.
 Milost a milosrdenství je v Jeho jménu,
 Ježíš je světlem světa.

Co budeme tedy dělat?

Budeme kráčet ve světle, Jeho světle,
 kde kapky rosy Jeho světlo nesou.
 Sviť kolem nás, Pane, přes noc i den,
 Ježíš je světlo světa.

103 Je mi líto, že jsem vás hudebníky takhle popletl, ale byl jsem prostě unesen. Neznám nic lepšího než prostě uctívat. Tak to prostě děláme. Ano, přátelé. Jsem vděčný za tuto možnost, bratře Macku, že jsem mohl přijít a mít tady s tebou a tvou církví dnes večer společenství, a s těmito všemi znamenitými lidmi. A vy, kteří jste zvedli ruce kvůli křtu Duchem svatým, doufám, že se tady setkáte s pastorem Mackem nebo s někým z nich a půjdete tady do nějaké místnosti. A jen pamatujte, když Bůh vyřkl Slovo na počátku, a řekl: „Ať je,“ muselo se to stát. A On řekl: „Blažení jsou ti, kteří hladovějí a žízní po spravedlnosti, protože budou naplněni,“ rozumíte. To se musí stát. Přijďte a navštivte tady svého pastora a stůjte při něm, když káže Evangelium.

104 No, zazpívejme znovu tuto starou dobrou píseň, mám ji prostě rád. Budeme kráčet ve světle. Ježíš řekl: „Já jsem to světlo,“ a vy jste v Něm, rozumíte. A jak se do Něj dostanete? Připojením se k Němu? Ne. Podáním ruky? Ne. Vodním křtem? Ne. Ale jedním Duchem jsme všichni pokřtěni do jednoho těla, které je Kristovým tělem. A v tom těle je devět duchovních darů působících skrze místní tělo, tu místní církev. To je apoštolské, pokud o tom něco vím. Je to tak. A tak...

Budeme kráčet ve světle, Jeho světle,
 kde kapky rosy Jeho světlo nesou.
 Sviť kolem nás, Pane, přes noc i den,
 Ježíš je světlo světa.

www.messagehub.info

Kázání

Williama Mariona Branhama

„...ale ve dnech hlasu...“ Zjevení 10:7